

VĚDA UŽ NEHLEDÁ PRAVDU
ČEMU SKEPTICI SKUTEČNĚ VĚŘÍ
POJĎME SI ZAHRÁT NA DOKTORA

č. 254

POSVÁTNY OSTROV KEROS

Keros je nedostupná perla
Malých Kyklad, posvátný a
zakázaný ostrov!

ZTRACENÉ MĚSTO VRBENAC

Staré město vysoko na útesu je jedním z nejtajemnějších míst v Bosně.
Dodnes jsou vidět schody, terasy a sklepení. Kdysi stálo v ústí zlaté soutězký.

ELEKTROMAGNETICKÉ VLNY NA RAKOVINU

@wmmagazin.cz
@iontovydum
@www.novycestovatel.cz
@becthnology.cz
@www.kotazulu664.sk

BECKTECHNOLOGY.CZ

NOVÝ CESTOVATEL.CZ

IONTOVYDUM.INFO

WM MAGAZIN.CZ/ESHOP

NOVÝ CESTOVATEL

wmmagazin.cz

6.3.2023

DR. SEMIR OSMANAGICH

LÉČIVÁ ENERGIE

BOSENSKÝCH PYRAMID

**ČERNÁ HORA, HOTEL SLADOVNA, OD 18.00 HOD.
PŘEDNÁŠEJÍCÍ S.OSMANAGICH S PŘEKLADEM.**

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

TEL: +420 777 770 609

E: JIRIMATEJKA@WMMAGAZIN.CZ

Léčivá energie bosenských pyramid na Moravě

Pozval jsem na Moravu objevitele bosenských pyramid Dr. S. Osmanagiche. Unikátní přednáška se uskuteční 6. 3. 2023 v Černé Hoře, hotel Sladovna. Setkáme se v Černé Hoře?

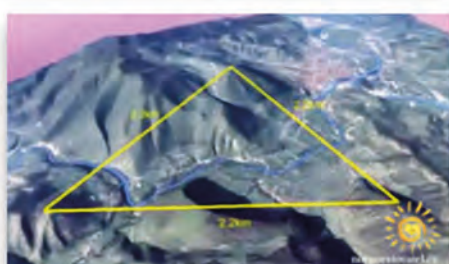
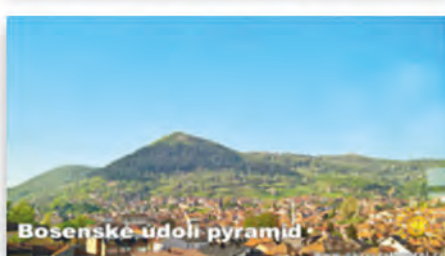
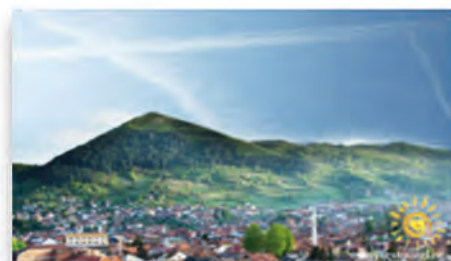
Dr. Osmanagich se od roku 2005 věnuje výzkumu pyramid u města Visoko. O rok později objevil podzemní chodby Ravne pod pyramidou Slunce, které dnes navštěvuje každý rok víc jak deset tisíc lidí z celého světa. Bosenské pyramidy Mésice a Slunce, zejména tunely Ravne, jsou pro současnou vědu nepřijatelným faktem, který by mohl změnit oficiální historii lidstva a moderní nauky o zdraví.

V roce 2006 jsem osobně poznal S. Osmanagiche, který mě provedl celým bosenským údolím pyramid. Viděl jsem první objevy a vykopávky, hovořil s egyptologem Barakem, který prohlásil na kongresu v Káhiře, že „v Bosně jsou skutečné pyramidy“. Barak, jak jinak, pak přišel o práci, přesto archeologický výzkum

pyramidy Slunce pokračoval dál. Dr. Osmanagich založil neziskovou organizaci, „Archeologický park Bosenská pyramida Slunce“, která provádí odborné výzkumy v údolím pyramid. Co všechno se podařilo objevit si můžete poslechnout na unikátní přednášce v Černé Hoře 2023.

Mimo jiné uvidíte kovový artefakt, který jsem objevil v tunelu Ravne nedaleko megalitu K2, nebo výsledky našich odborných testů a měření. Nejenom to, ale shrnutí mnohaletého úsilí a výzkumu bosenských pyramid se dočtete v nové knize Dr. Osmanagiche „Můj příběh“. Kniha, kterou přislíbil, že přiveze, bude v českém jazyce.

>>

• Obsah

Léčivá energie bosenských pyramid na Moravě	... 1
Posvátný Keros	... 3
Věda už nehledá pravdu	... 8
Pojďme si zahrát na doktora!	... 17
Čemu skeptici skutečně věří?	... 20
Elektromagnetické vlny léčí rakovinu	... 24
Kardiolog: Nasycené tuky nezpůsobují srdeční onemocnění, je to mýtus	... 26
Kosmická vlna zasáhne Zemi v roce 2023 a může zničit civilizaci	... 27
17 200 let stará soška objevená v Rumunsku: „Venuše z Pietra Neamț“	... 28
Ztracené město Vrbenac	... 31
Dutina v Kotě zulu 664	... 38

Přijďte na přednášku, kde se dozvíte vše o nejnovějších objevech, které mění historii lidstva. Přijďte na přednášku, kde se dozvíte vše o léčivých energiích bosenských pyramid a tunelu Ravne. V Bosenském údolí pyramid se uskutečňuje největší archeologický projekt na světě. Přednáška bude v anglickém jazyce s překladem do češtiny. Překládat bude Tomáš, kterého mnozí znáte od našich prvních cest do Bosenského údolí pyramid s WM magazínem a Nový cestovatel.cz. Těšíme se na vás.

Jirka, Tomáš a Semir.

Více informací

Datum: pondělí 6. 3. od 18:00 (doporučujeme přijít dříve, prostor bude přístupný od 17:30).

Přibližný čas přednášky je 2,5 - 3 hodiny, záleží na počtu otázek. Vstupné je dobrovolné.

Místo konání: Hotel Sladovna, nám. U Pivovaru 3, 67921 Černá Hora

Pokud přijdete, napište, nebo zavolejte: jirimatejka@wmmagazin.cz, +420777770609 (8)

Tuto akci organizuje Jiří Matějka a Tomáš: www.wmmagazin.cz a www.novycestovatel.cz, dotazy: +420777770608 (608).

Mapa: 49.4153061N, 16.5822297E → [mapy.cz](#)

Další přednášky se uskuteční:

Praha – 4. 3. 2023 → vstupenky <https://www.smsticket.cz/vstupenky/33855-tajemstvi-bosenskych-pyramid-a-jejich-lecivy-potencial>

Vsetín – 5. 3. 2023 – vstupenky <https://www.takjinak.cz/semir/>

Posvátný Keros

Keros je skoro nedostupná perla Malých Kyklad, posvátný a zakázaný ostrov! Není obydlený, zato nálezy plní všechna významná světová muzea. Archeologové tvrdí, že nejnovější nálezy obsahují důkazy zpracování kovů o tisíc let dříve, než popisují oficiální dějiny. Součástí bájného Kerosu je ostroh Dhaskalio, který byl osekán do tvaru pyramidy.

Ostrov Keros

Ostrov Keros (Karos, Kéria) se nachází v Malých Kykládách (Kyklády, Řecko) a je považován za archeologicky unikát. Je významný z hlediska geoarcheologie, protože se na ostrově vyskytují stopy lidské činnosti z doby před 12.000 lety (holocén). Podle odborníků ostrov prošel před pár tisíci lety

geologickými změnami, které způsobily tvarování terénu, zlomy a sesuvy svahů. Na ostrově bylo provedeno 60 sond, kde se potvrdily různé sklony sesuvů. Je zřejmé, že na ostrov měly vliv nedávné geologické události. Dnes je ostrov neobydlený, oficiálně se uvádí snad jeden pastýř koz.

Posvátná temnota ostrova Keros

Na ostrově Keros bylo objeveno tisíce rozbitých figur ze starokykládského období. Odborníci figurky nazývají „kykládská záhada“. Stylizované lidské postavy z mramoru (tzv. Kykládské idoly) byly dokonale propracované se všemi detaily a zbarvením. Podobné figurky se našli po celých Kykládách, ale žádná nebyla tak dokonale zpracovaná, jako z Kerosu. Na první pohled je zřejmý postupný úpadek od dokonalosti k jednoduchosti. První prototyp Kykládských idolů byl bezkonkurenčně nalezen pouze na Kerosu. (Tyto stylizované postavy

inspirovali novodobé západní umělce, včetně Pabla Picassa). Na posvátný ostrov Keros, v pozdní době kamenné (před Helénská doba), přijíždělo tisíce poutníků. Ostrov byl posvátným místem se složitými rituály (které dnes neumíme vnímat ani pochopit) až do příchodu prvních Antiků. Pak Keros z neznámých důvodů přestal fungovat a stal se zakázaným ostrovem.

Pouť na Keros mohla být odevzdáním toho nejcennějšího zemi, moři a nebi, a třeba také pokusem o znovuzrození. Nejezdilo se tam bojovat, ani lovit nebo pracovat, ale kvůli čemusi, co je mimo naše chápání, kdy starosti a obavy přestávají ovlivňovat naše životy. Ostrov Keros je považován za jedno z nejstarších center léčitelství světa.

Keros a ostroh Dhaskalio

Ostrůvek Dhaskalio je malý ostroh na západní straně posvátného ostrova. Geologové tvrdí, že byl před ještě 4.500 lety spojen s ostrovem Keros. Před více jak 4.000 lety obyvatelé upravili (ořezali, osekali) Dhaskalio to tvaru pyramidy. Zformovali jej na terasy pokryté 1.000 tunami speciálně dovezeného lesklého bílého kamene, aby měl vzhled **obří stupňovité pyramidy** vycházející z Egejského moře: **nejpůsobivější umělé stavby na celém souostroví Kyklady.**

Pod povrchem teras se skrývají složité dokonale provedené inženýrské konstrukce. Archeologové ze tří různých zemí zapojených do průzkumů našli důkazy o komplexu drenážních tunelů vybudovaných 1.000 let před slavným potrubím minojského paláce v Knossos na Krétě – a stopy důmyslného zpracování kovů.

Dhaskalio, dokonalé město na počátku věků

Udržování a budování města vyžadovalo obrovské společné úsilí. Nyní opuštěné svahy Dhaskalia byly

Dhaskalio

Dhaskalio -vizuální rekonstrukce

arch.cam.ac.uk/

Dhaskalio

kdysi pokryty stavbami a budovami, což naznačuje, že před 4.500 lety to byla jedna z nejhustěji osídlených částí ostrovů-navzdory skutečnosti,

že nemohlo být soběstačné, což znamená, že většina potravin, stejně jako kámen a ruda pro zpracování kovů, musely být dováženy.

První důkazy o zpracování kovů byly nalezeny při vykopávkách před 10 lety. Nálezy odhalily dvě dílny plné kovo zpracujících odpadků a předmětů včetně olověné sekery, formy na měděné dýky a desítek keramických úlomků, kovoobráběcí zařízení včetně měchu.

Ředitel vykopávek Michael Boyd z University of Cambridge uvedl, že odbornost v oblasti zpracování kovů byla evidentně soustředěna v Dhaskalio v době, kdy byl přístup k dovednostem i surovinám velmi omezený. „To, co zde vidíme s kovoobráběním a inženýrstvím, jsou počátky urbanizace,“ řekl. Daleké komunity byly využívají nové produkty soustředěné na jednom místě, zintenzivnila se řemeslná a zemědělská výroba a architektura se stala velkolepější a postupně zastínila původní význam svatyně.

Archeology vytěžená půda odhaluje stopy potravin včetně luštěnin, hroznů, oliv, fiků a mandlí a obilovin, včetně pšenice a ječmene. Evi Margaritis z kyperského institutu uvedla: „Velká část těchto potravin byla dovezena: ve světle těchto důkazů musíme znovu zvážit, co víme o tehdejší organizaci dopravy, která zahrnovala výměnu potravin.“

Terasovitá pyramida je na řeckém slunci viditelná z dálky, pokrytá bílým kamenem dovezeným z 10 kilometrů vzdáleného Naxosu. Byl objeven komplex drenážních a impozantní schodiště na dolních terasách. Prastaré potrubí sloužilo pro přívod sladké vody, jiné jako odvod splašků.

Lord Renfrew, vedoucí pracovník McDonalldova institutu pro archeologický výzkum věří, že ostroh Dhaskalio je původním a prvním centrem rozvoje metalurgie

a inženýrství, protože byl nejlepším přírodním přístavem na ostrově se širokým výhledem na Egejské moře.

Legendy

V novodobých legendách je Keros známý, dokonce vznikají nové, zatímco ty starší rychle prodělávají inflaci v turistických prospektech. Známa je podobnost ostrova Keros se siluetou ležící ženy, z jejíhož lůna vychází Slunce po zimním slunovratu. O to více překvapuje, že Keros není zastoupený v řecké mytologii, ani v antické literatuře, alespoň ne pod tímto jménem. Z toho může plynout buď to, že Řekové starokykladskou minulost prostě neznali, nebo to, že ostrov nazývali jinak, nebo vypadal jinak. Obojí by šlo dobře zdůvodnit. Například, v archaické době byl ostrov Kéros nazýván Ortygia.

Ostrov Keros je také považován za původní bájný Olymp. Olymp je sídlem nejvýznamnějších řeckých bohů: Dia, jeho sourozenců Poseidóna, Háda, Héry, Hestie, Démétér, jeho potomků Athény, Apollóna, Artemidy, Héfaista, Herma, Area. Další tam byli přivedeni a přijati později, např. Afrodité, Dionýsos a jiní. Vysvětlením může být poměrně nedávná změna pevnin a ostrova Keros.

Chybí 1.500 let

Historici datují Kykládské idoly do období 3.200 až 2.000 př. n. l., kde epochu dokonce rozdělují na tři období s přesným datováním (3.200-2.800, 2.800-2.300, 2.300-2.000). Jak k takovým číslům přišli, zřejmě sami netuší. Zřejmě předpokládají, že nic staršího než posvátné figurky z Kerosu v oblasti Kyklád být nemůže. Sami přitom uznávají, že v datování chybí téměř 1.500-2.000 let a z této časové prázdnoty neexistuje žádný archeologický nález. To znamená, že dva tisíce let před érou Kykládských idolů se nic zvláštního neodehrálo? Důkazy o chybějících letech najdete v některých seriózních světových muzeích, nejbližší je Národní archeologické

muzeum v Bělehradě. Ve velkém sále jsou na časové ose vystaveny nejvýznamnější artefakty. Na časové ose však chybí 1.500 let.

Například moderní tavící pec byla nalezena v Pločniku (Srbsko) a datována 5.500 př. n. l. Nebo vyspělá kultura Vinča existovala v jihovýchodní Evropě již 5.700 př. n. l. (muzeum Lepenski Vir). Pak se kultura Vinča, a podobné vyspělé národy, záhadně vytratily z historie. Stylizované figurky, tzv. Kykládské idoly, se podle historiků poprvé objevily v období 3.200 př. n. l., a před nimi nic, co by stálo za zmínku, neexistovalo? To by znamenalo, že neexistovaly ani

Kykládské ostrovy tak, jak je známe dnes.

Nedávná změna povrchu pevnin

Nejnovější teorie předpokládá, že: Povrch země byl dřív spíše plochý, pokrytý jezery a bažinami. Suchá půda byla zaplavována mořskými vlnami. Existovalo mnohem méně hor a kopce nebyly tak vysoké. Na konci 4. a začátkem 3. tisíciletí př. n. l. se stalo něco, nad čím si vědci lámou hlavu dodnes. Reliéf Země se náhle změnil.

Tato událost, pojmenujme ji jako poslední změny povrchu Země,

se odehrávala poměrně rychle. Mořské dno se během dní, měsíců až sta let zvedlo, nebo propadlo. Andy, Alpy a jiná velká pohoří se tektonickou depresí rychle vyzdvihla do dnešních výšek. Tam kde dnes vidíme Kykládské ostrovy byla pevnina, jezera a mělčiny. To bylo před asi 5.000 lety.

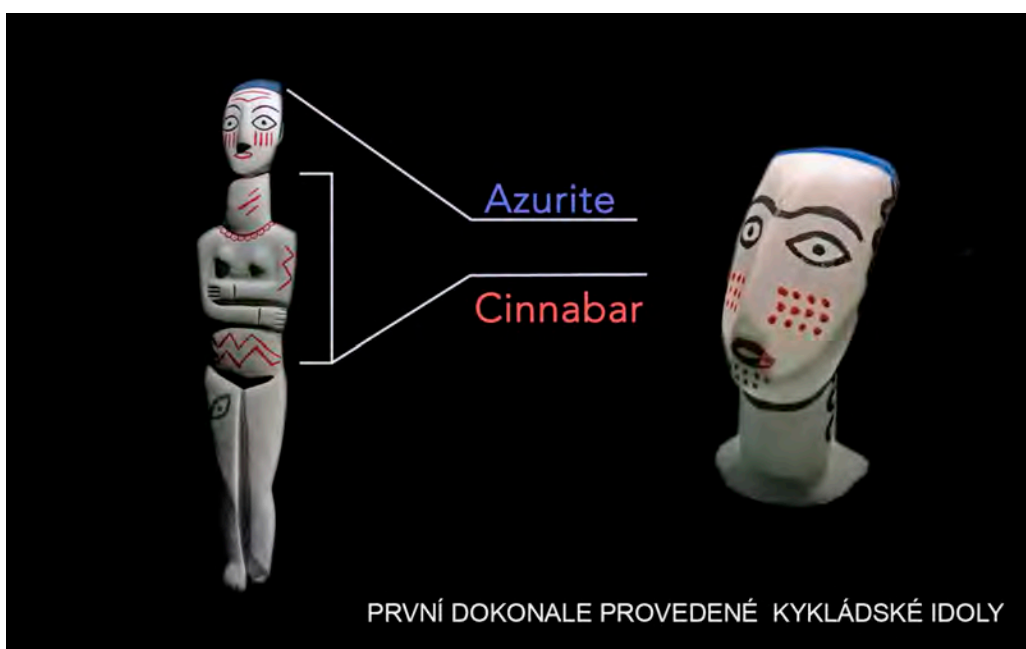
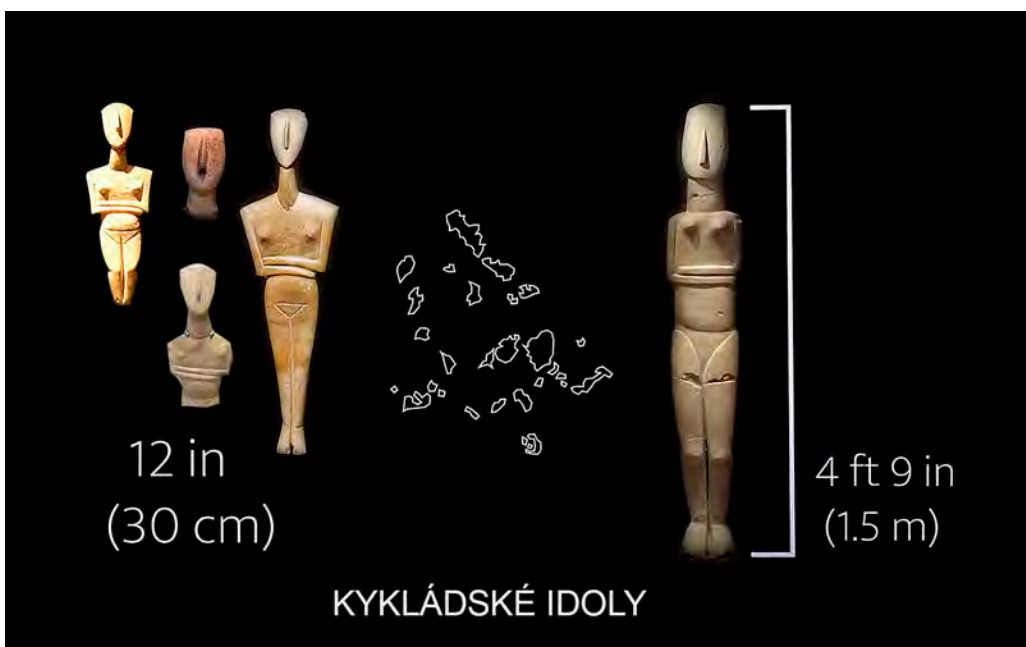
Předpokládejme, že tehdejší Ortygia (dnes ostrov Keros) vyčníval z plochého území do výšky 330 m. Ortygia byla posvátná hora a cíl tisíce poutníků. V dalekém okolí nebylo posvátnější místo. Před asi 5.000 lety se v Kykládách zvedlo mořské dno asi o 100 metrů.

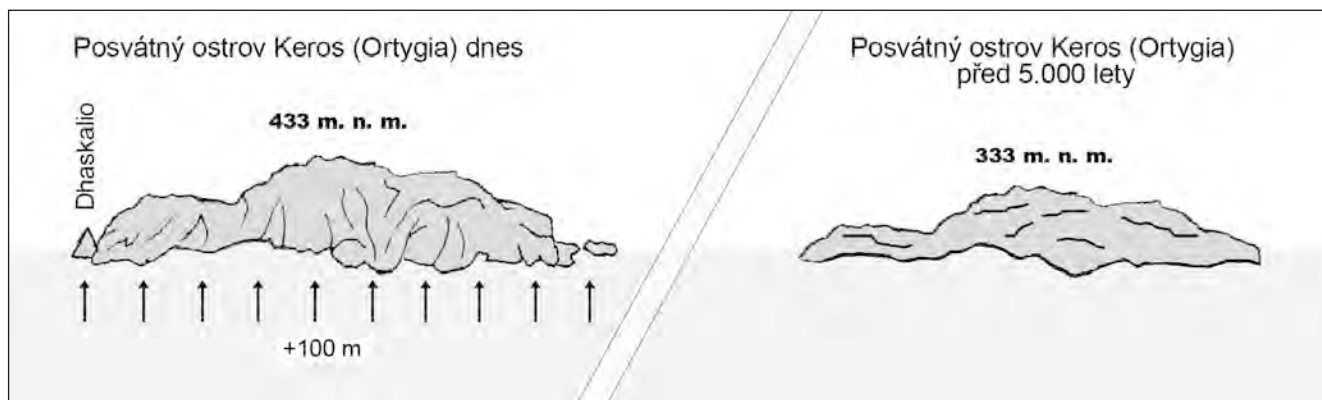
Stejný scénář se odehrál nejenom ve Středozeří. Podobný osud měla archaická města Kamiros, Lindos (Rhodos), Knossos a Festos (Kréta). Všechna tato města jsem navštívil, zdokumentoval, měřil nadmořské výšky (+100 m), a domnívám se, že to byla kdysi přístavní města.

Lidé z potopených ostrovů

Pevniny se vyzdvihly ze dna moří, jiné se propadly do hlubin. Lidé, kteří se zachránili našli nová území, úrodné nížiny a zakládali nové osady a města. Při stavbě měst využili své znalosti, zkušenosti a dovednosti. Dnes obdivujeme jejich dokonalou organizaci života, nebo rozvody vody a odpadů, které se nijak neliší od dnešních. Je zajímavé, že tato první města neměla obranné hradby, zřejmě se tehdy ještě neválčilo.

Pocházeli tito lidé z bájného potopeného ostrova Atlantida, jak píše Homér? Domnívám se, že možné to je. Lidé z potopených pevnin a ostrovů přinesli první písmo, matematiku, znalosti o vesmíru, vědění o hmotě a duchovnu.

Ostrov Keros před a po

Ortygia (Keros) před asi 5.000 lety vyčníval z plochého území do výšky 330 m. Když došlo ke změně pevnin, byl geologickou událostí vyzdvížen do dnešní nadmořské výšky 433 m. Lidé, kteří se zachránili, si pamatovali jeho posvátnost. Proto ostroh Dhaskalio otesali do podoby zářivé stupňovité pyramidy, postavili zde město s kanalizací a vybudovali na něm vyspělou metalurgii. Na Kerosu nestavěli nic, aby neporušili jeho posvátnost. Keros představoval odevzdáním toho nejcennějšího zemi, moři a nebi, a třeba také pokusem o **znovuzrození**.

Zhotovily a naučili další tisíce přeživších vyrábět dokonale stylizované figurky (Kyklopské idoly), které rozlámali a rozhazovali po celém Kerosu při složitých rituálech. Snad jako bolestnou vzpomínku na nedávnou událost, při které zanikla jejich města a zemřelo mnoho lidí.

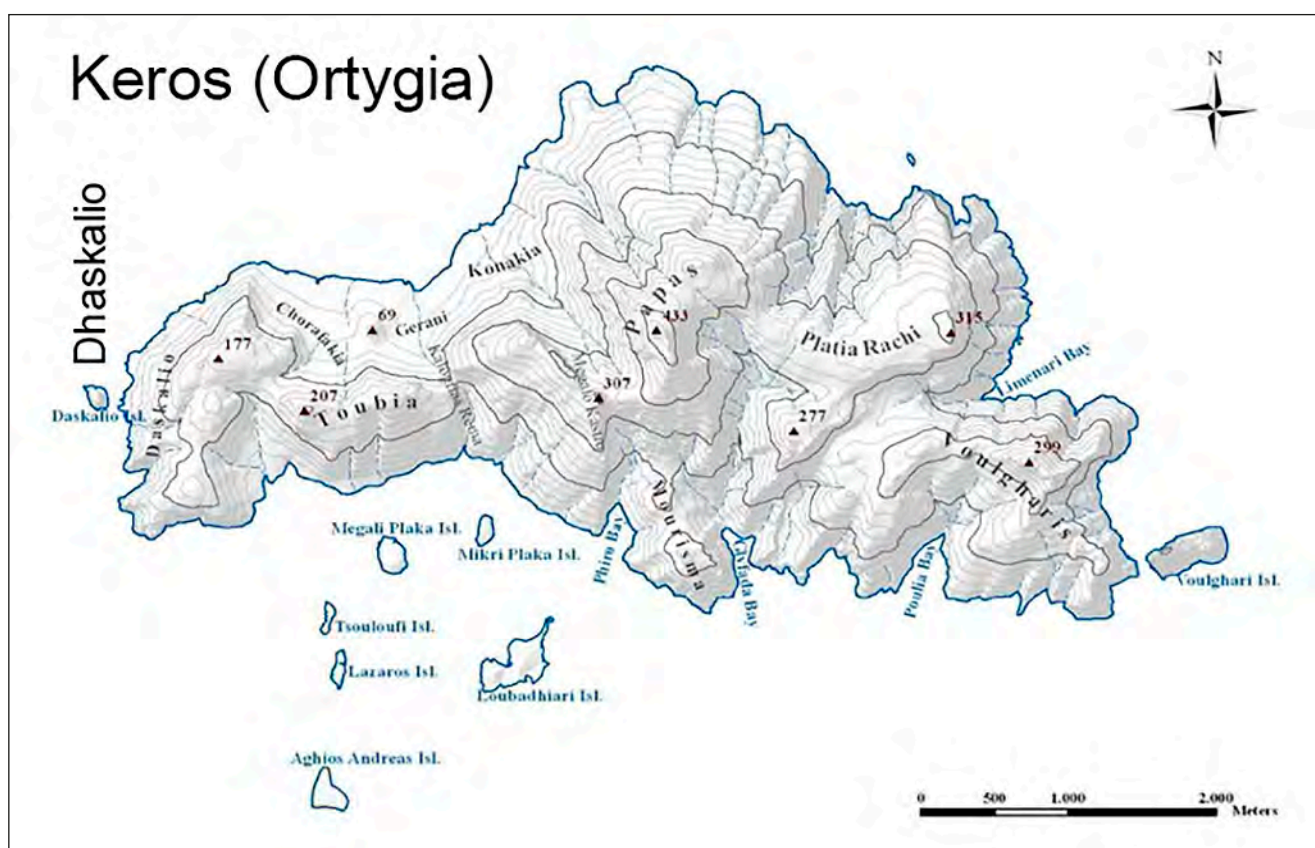
Zanedlouho přišla jiná doba, po příchodu starořeků-antiků byly poutě na Keros zrušeny a ostrov prohlášen za zakázaný (cca 2.000 př. n. l.). Znalosti z metalurgie byly zapomenuty a výroba kykladských idolů se změnila – od dokonalosti k jednoduchosti provedení.

Na závěr moje poznámka: Místo posvátného ostrova Keros vzniklo

nové kultovní místo na ostrově Délos s posvátnou horou Kynthos (113 m. n. m.). Původní rituály se změnili, ve prospěch vznikající starořecké antické doby, stala se z něj obchodní záležitost. Jenže ostrov Délos byl před změnou pevnin vidět sotva pár metrů nad tehdejším mořem.

Pokud se dnes zeptáte místních na Keros, odpovědí bude většinou významné mlčení. Na průzkum Kerosu se určitě brzy vydám.

Další informace k tématu: www.wmmagazin.cz/z-historie-se-vytratilo-1000-let/

Věda už nehledá pravdu

Peter Staněk 1. díl: Část vědy už nehledá pravdu, stává se slouhou politických elit a vědecky zdůvodňuje nesmysly.

PETR STANĚK - VĚDA UŽ NEHLEDÁ PRAVDU

Co všechno přinese tento rok a co nám přinesou roky příští? Asi ještě nikdy za posledních třicet let, a vůbec od druhé světové války, nebyli lidé u nás a v Evropě celkově v takové nejistotě z toho, co přijde. Asi už nikdo nezpochybnuje tezi, že Západ stojí na zásadní křižovatce, a to, kterou cestou se vydá, ovlivní jeho vývoj na desítky a nejspíše i na stovky let. Kde se vůbec nacházíme, jak jsme se na tomto místě ocitli a jaké máme možnosti dalšího směřování? Jsem ráda, že si o těchto věcech, které nás tolik ovlivňují, mohou opět povídat ekonomem a prognostikem Peterem Staňkem.

Martina: Ještě doplním, že jste bývalý poradce několika premiérů, a také bývalý předseda vědecké rady Ekonomického ústavu Slovenské akademie věd, bývalý poradce Světové obchodní banky i Mezinárodního měnového fondu. Pane profesore, jste uznávaný analytik, zpracoval jste spoustu vědeckých článků a pojednání, ale já bych přesto začala lidově: Řekněte mi, čeho jsme to, prosím vás,

byli v uplynulém roce svědky? Co se stalo se světem v roce 2022?

Peter Staněk: Kdybych to měl říci prostě: Svět se vymkl z kloubů, blbost zvítězila, moudrost si vzala dlouhodobou dovolenou, a teď jsme svědky přímo šílenosti. Šílenosti, které se ženou celou společností. Jsou to nejenom elity, ale vezměte si i postoj mnoha lidí k vakcinaci, postoj mnoha lidí k ukrajinskému konfliktu, k tomu, co se děje v geopolitické architektuře planety. A skutečnosti, že někteří se koukají na zprávy a nevidí, někteří nekoukají na zprávy a vidí. A v konečném důsledku je zajímavá jedna věc: Opravdu jsme ztratili zdravý rozum? Nejsme schopni kritické analýzy všech souvislostí? A hlavně, nejsme schopni udělat architekturu souvislostí, co je příčinou toho, co je kolem nás? Bohužel, musím říct otevřeně, a souhlasím s belgickým profesorem, který se zabýval vědou, že bohužel velká část vědy již nehledá pravdu, ale stává se slouhou politických elit, a vědecky zdůvodňuje všechny nesmysly. Od toho, co

jste viděla v covidu, až po geopolitickou architekturu planety. Ať žije věda. Svobodná věda.

Svět se vymkl z kloubů, blbost zvítězila, moudrost odešla, a jsme svědky šílenosti, které se ženou celou společností.

Martina: Pane profesore, začal jste větou: „Svět se vymkl z kloubů“. Tato věta by na mě působila trochu uklidňujícím dojmem, protože cítujete kralevice dánského, a tudíž stejný dojem, pocit, měl už William Shakespeare, což je nadějeplné, protože to znamená, že neděláme větší chyby, než dělali lidé kdysi.

Peter Staněk: Otevřeně s vámi souhlasím, že se svět ocitl na zásadní křižovatce. Náš problém je ve dvou směrech: Poprvé, někdo vypnul semafor, takže nevíme, jestli vlevo, nebo vpravo, vpřed, nebo vzad, nebo jakým způsobem na tu křižovatku reagovat.

Pak je tady druhý problém, máme zařadit normální rychlost, nebo větší rychlost, nebo dupneme na plynový pedál a pojedeme rychlostí 200 kilometrů za vteřinu? Proč? Protože když se podíváte na dnešní svět, tak to vypadá tak, jako by se mravenci hádali, ve kterém poschodí mraveniště budou žít. Jde stádo slonů, sloni dupají, a náhodou nějaký slon dupne do mraveniště.

My jsme zahleděni na svůj vlastní problém, ale vůbec si neuvědomujeme, že kolem nás probíhá ne globální oteplování, ale teraformace životního prostředí ve všech důsledcích, které z tohoto termínu vyplývají. Podívejte se na to, co se děje: Extrémní sucha, extrémní teploty, gigantické povodně, jaké nikdy nebyly. Vezměte aktivaci ohnivého kruhu, posun kontinentálních desek, seismické otřesy, všechno to, co se děje kolem nás. Oblasti, které byly suché, jsou zaplaveny povodněmi, naposledy zátopy v Saúdské Arábii. Na poušti povodeň? Prosim vás, jak je to možné? Pak vezměte druhou stránku: Ledovce se topí, ale prý se netopí. Takže topí, nebo netopí? Máte to tak, že na Antarktidě východní část narůstá a západní část se topí, takže mají pravdu obě skupiny vědců, jedni i druzí.

Pak se podíváte na poslední zvláštnost a najednou zjistíte, že svět kolem vás směřuje k nové dynamické rovnováze, a všechno to, co jsme udělali, nebo neudělali, směřuje k obnově dynamické rovnováhy. Ale příroda jako kdyby s člověkem nepočítala a řekla si, že člověk, a teď budu úplně kaciřský, že podíl člověka na změnách životního prostředí je tři až pět procent, podle posledních studií, žádných 90 procent. Podruhé, vůbec to není problém CO₂, ale je to problém nové dynamické rovnováhy mezi energetickou distribucí na planetě, vodními strukturami a tím, co se nazývá bezpečnostní protokol vody. Množství vody je konstantní, mění se pouze poměr skupenství.

A pak máte třetí věc, která je nejzávažnější: Jestliže bude docházet k dalším změnám přírodního prostředí, tak pravděpodobně budou mít pravdu vědci, kteří konstatovali v jedné vědecké studii, že v příštích pěti, až deseti letech bude 20 až 25 procent povrchu planety, které jsou dnes vhodné pro život, nevhodné pro život. Vznikne 10 až 12 procent nových území vhodných pro život. Pouze jediný drobný problém? Na území, které již nebude vhodné pro život, žije 1,8 miliardy lidí, a měli byste zvládnout migrační transformaci této skupiny. A paradoxně, podle posledních pěti modelů, které se dělají na základě sedimentů v Grónsku a Antarktidě, to nebude tak, jak to udělalo IPCC, ale tak, že na sever od Karpatského oblouku a České kotliny bude hodně zima. Průměrná teplota se má snížit o 20 °C, protože Golský proud změní energetický obsah. Jižní část se nebude vysoušet, ale naopak se zvýší objem srážek v Anatólii, severní Africe, v Dalmácii, Chorvatsku a podobně, a zmenší se rozdíly mezi létem a zimou. Tedy bude to velice příjemné území. No a náš problém bude pouze v tom, že nějací Dánové, Holanďané, Belgičané, Němci a tak dále, budou rychle migrovat do našich území. A pak se nám může stát, že budeme malou skupinou v rámci většího etnického celku. Problém je nejenom v tom, že se to uděje, ale také v tom, že podle všech propočtů to bude probíhat nesmírně rychle.

Martina: Pane profesore, stihneme ještě dodělat tento rozhovor?

Peter Staněk: Možná to doděláme, možná to nestihneme. Ale můžu vás uklidnit, největší poznatek, který teď je u korektních klimatologů, geologů, oceánologů a podobně, zní: „Všechny procesy na povrchu planety probíhají podstatně rychleji, než jsme uvažovali.“ Takže se podíváte na známý amazonský prales, o kterém všichni, včetně šílené Gréty, vykřikují, že jsou to plíce planety. Tak nejsou to plíce planety. Je to mořský fytoplankton, který vyprodukuje 82 procent kyslíku, a pohlcuje 70 procent CO₂. Je to svrchních pět metrů hladiny, kde je většina fytoplanktonu. A paradoxní je, že plícemi planety jsou severské lesy, ne amazonský prales.

Konec konců, drobná poznámka bokem: Před 6800 až 7000 lety amazonský prales neexistoval, ale bylo to savanovitě území, které se muselo zavlažovat. A jelikož to probíhá rychle, dokonce rychle na lidský život, pak si musíme položit klíčovou otázku: Nejde o problém globálního oteplování, ale o adaptaci lidské společnosti na změnu přírodního prostředí geograficky i globálně.

Proč elity dosud mluvili o depopulaci zaozubeně, ale nyní o tom mluví otevřeně? Proč to je to už probíhající proces?

Martina: Pane profesore, řekl jste, že probíhá životní transformace životního prostředí se vším, co z toho vyplývá, co to přináší, a že to probíhá momentálně mnohem rychleji, než jsme si původně třeba mysleli. Pokud bychom si to vůbec připustili, tak proč? To je součást toho, jak jste řekl, že jsme na křižovatce?

Peter Staněk: Ano, je to součást, protože kdyby všechny tyto problémy polarizace společnosti – přijímá polarizace, problém dělení bohatství, důsledky průmyslu 4.0, digitalizace světa v lidské podobě, změna mořských proudů, změna hydrodynamického potenciálu, změna struktury půdy, přírodní prostředí – probíhaly odděleně rozloženy v délkách desítek let, tak bychom se možná vůbec nemuseli vzrušovat. Ale příroda možná, jak se říká, malinko nasadila na člověka a rozhodla se, že to všechno propojí, a bude to probíhat v krátkém časovém úseku. A proto si teď položíme základní otázku: Proč elity, které předtím mluvily o depopulaci, o problémech s přírodním prostředím, a tak dále, ale vždycky to zabalily do staniolu, daly na to růžovou mašli, a mluvilo se v idiomu podobně, najednou o tom mluví úplně klidně, otevřeně, jako kdyby problém depopulace a snížení populace o polovičku na planetě Zemi byl předmětem procesů dneška a příštího roku? Co se v tomto změnilo?

Vyřeší pojidání červů a hmyzu problém hladu? 40 až 50 procent hmyzu obsahuje nebezpečné parazity a konzumace hmyzu snižuje výkon imunitního systému na 40 až 50 procent.

Martina: Co se změnilo?

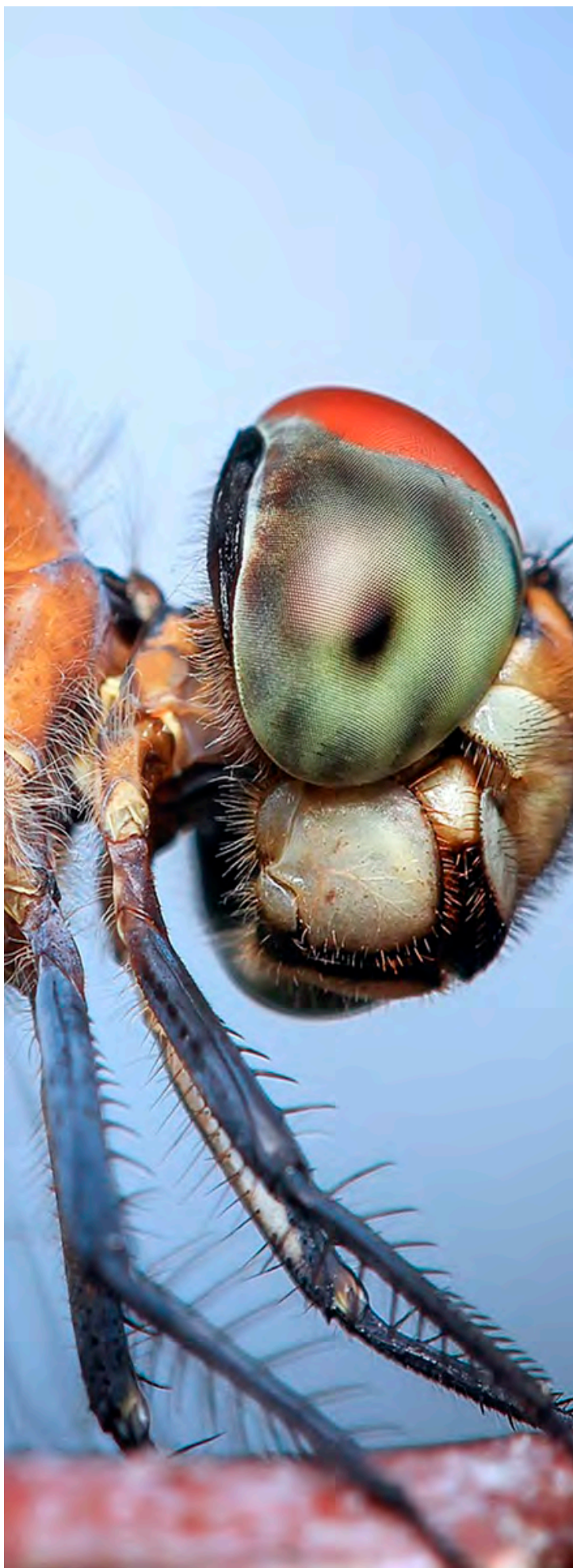
Peter Staněk: Najednou je to především poznání, že všechny tyto procesy přírody probíhají nesmírně rychle. Jestliže probíhají nesmírně rychle, tak si položte takovou otázku: Jsme schopni, při dnešní architektuře společnosti a světa, zvládnout tento migrační přesun 1,8 miliardy lidí, kdyby se měla demograficky přesunout do jiných oblastí? Já neobhajuji Schwaba, jenom kladu otázku, jestliže se 1,8 miliarda lidí bude muset přesunout jinam, umíte si představit, jaké důsledky to bude mít na teritoriální rozložení lidské rasy na povrchu planety? Musíte nechat ten proces proběhnout, řekněme, teraformace myšlení, to znamená, že lidé musí pochopit a začít přemýšlet jiným způsobem.

A já se teď klidně zeptám: Všichni teď mluví o udržitelném rozvoji. Co chcete udržet? Dnešní svět s jeho absurditami? S jeho vykřikováním s LGBT, problém 70 pohlaví, a podobně, že to je hlavní problém vaší civilizace? Není to problém vás, mezi společností a civilizací? Není problém v tom, že prohlásíme, že žijeme v antropocénu? Tak, kurňa, postavte se. Teď vybuchla sopka Mauna Loa. Tak se postavte na kráter a řekněte té sopce, že ji vládnete, že vy ovládáte tuto sopku, protože žijete v antropocénu. Zkuste se tam jenom podívat, ale skončíte jako Empedoklés, po kterém zbyly akorát jeho sandále na kráteru Etny.

A z toho vyplývá jedno zásadní poznání: Příroda je nesmírně laskavá matka. Dávala nám desítky a stovky let stále šanci: Vzpamatujte se! Nedělejte hlouposti. Uvědomte si, že jste součástí přírody, ne jejím vládcem. Ale člověk je Homo sapiens, já říkám Homo debilicus, takže všechna tato upozornění míjel, nereagoval na ně. Až jednoho dne trpělivost Matce přírodě došla, a zřejmě zažíváme něco, co pro je vědce fenomenální jev – tyto změny zažíváte jednou za tisíc let. Pro běžného člověka je to ovšem problém, protože v jeho nesmírně důležitých věcech, aby sledoval seriály a co se bude dít s jeho hlavními hrdiny a podobně, ho najednou straší klimatickými změnami a vším možným.

A pak tady máte poslední věc: Skutečně je nás na této planetě příliš? V tomto ohledu jste najednou před zvláštní otázkou. **Jo, můžete jíst červy, můžete jíst hmyz, můžete vyřešit problém hladu, ale už vám neřeknou druhé výsledky studií,** že když jíte hmyz, tak poprvé 40 až 50 procent hmyzu obsahuje velmi nebezpečné parazity, které pronikají do vašeho těla. Podruhé, požívání hmyzu způsobuje, že váš imunitní systém snižuje výkon na 40 až 50 procent. A potřetí, abyste měli dostatek hmyzu, tak byste museli udělat opět zásahy do přírodního prostředí. Takže tento způsob cesty se mi zdá být poněkud nevhodný.

Ovšem, můžete mít i jiné řešení potravin a populace. Jednak forma regenerativního zemědělství a jednak nová cesta k novému zemědělství, které vychází z poznatků, které se získaly v Rusku a Bělorusku, a které umožňuje dokonce v našich podmínkách mít dvě úrody ročně. Ale nebudu tuto technologii popisovat, zatím je to spíše něco,

co se začíná projevovat v některých pokusných farmách, ale je to možný způsob příštího osídlení, příštího zemědělství, příští kultury, příštího chápání.

Položte si otázku: Jestliže dnes vidíte tuto společnost, tak si opravdu myslíte, že když všichni budeme žít ve megapolis, tak vyřešíme dnešní problémy? Opravdu si myslíme, že když všichni budeme v digitálním světě, budeme mít digitální avatar, který dokonce místo nás půjde do práce – fantastická věc, zůstaňte ležet v posteli a pošlete digitálního avatara, ať se tam štve s vaším šéfem, blbým, lidským – to vyřeší naše problémy?

Martina: Pane profesore, odkud všechny tyto věci víte?

Peter Staněk: Ale to jsou studie, které dokonce publikuje mainstream – ovšem drobně, na poslední stránce, několika větami, nenápadné úpravy, aby nedej Bůh to někdo skutečně četl. A pak si řeknete druhou otázku: Máte prý informační společnost. Informační společnost, ovšem jedna klíčová otázka: Je problém v množství informací, nebo ve vaší neschopnosti tyto informace zařadit do kontextu? A z tohoto hlediska máte dvě možnosti. První možnost, kterou používal minulý režim, že budete mít cenzuru. Limitujete noviny a média, takže nemáte informace, ale máte samizdaty a posloucháte Svobodnou Evropu, a podíváte se rakouskou televizi, a tak dále. A těchto informací je málo.

Nebo uděláte druhou věc: Dám vám Niagaru informací, a vy se v ní utopíte, a stejně nechápete, ani tehdy, ani dnes. A pak si položíte drobnou otázku: K čemu jsou pak tyto informace, jestliže mi neumožní najít smysl života, najít svou vlastní životní cestu, podívat se na přírodu, na společnost a podobně? Protože klíčový problém dnešní společnosti není konkurenceschopnost. Zeptejte se většiny lidí, ať vám řeknou, co je smyslem jejich života. Proč jsou tady. Je to prostá přímo filozofická otázka. A zkuste analyzovat odpovědi obyčejných lidí, ale dokonce i elit. Elity vám řeknou, že jsou tady kvůli moci. Ale k čemu je vám moc? Moc je pouze nástroj, a jestliže nemáte komu vládnout a pokud depopulujete planetu, tak těch 500 milionů už není miliarda, už je to 500 milionů. Těm chcete vládnout? A kolik bude vládců? A bude dost těch obyčejných lidí, aby bylo komu vládnout? Nebo to bude najednou velký problém, protože opět bude před vámi stát zásadní otázka: Proč tady jste? Odpověď? Neznámá.

Našli jste odpověď na otázku: Proč tady jste? Co chcete zanechat potomkům? 1,5 tuny exkrementů, které jsou jediným hmatatelným produktem velké části lidí? Nebo zde chcete zanechat poznání?

Martina: Hned na začátku jste řekl, že někdo lidem vypnul semaforey tak, že je zahltil informacemi. Ne, že by je o ně připravil, jako dřív, ale zahltil je, odvedl pozornost od skutečně důležitých věcí, odpovědí na to, odkud přicházíme, kam jdeme, a proč máme na tomto světě zastávku. Je to tak? A to přece neudělala příroda.

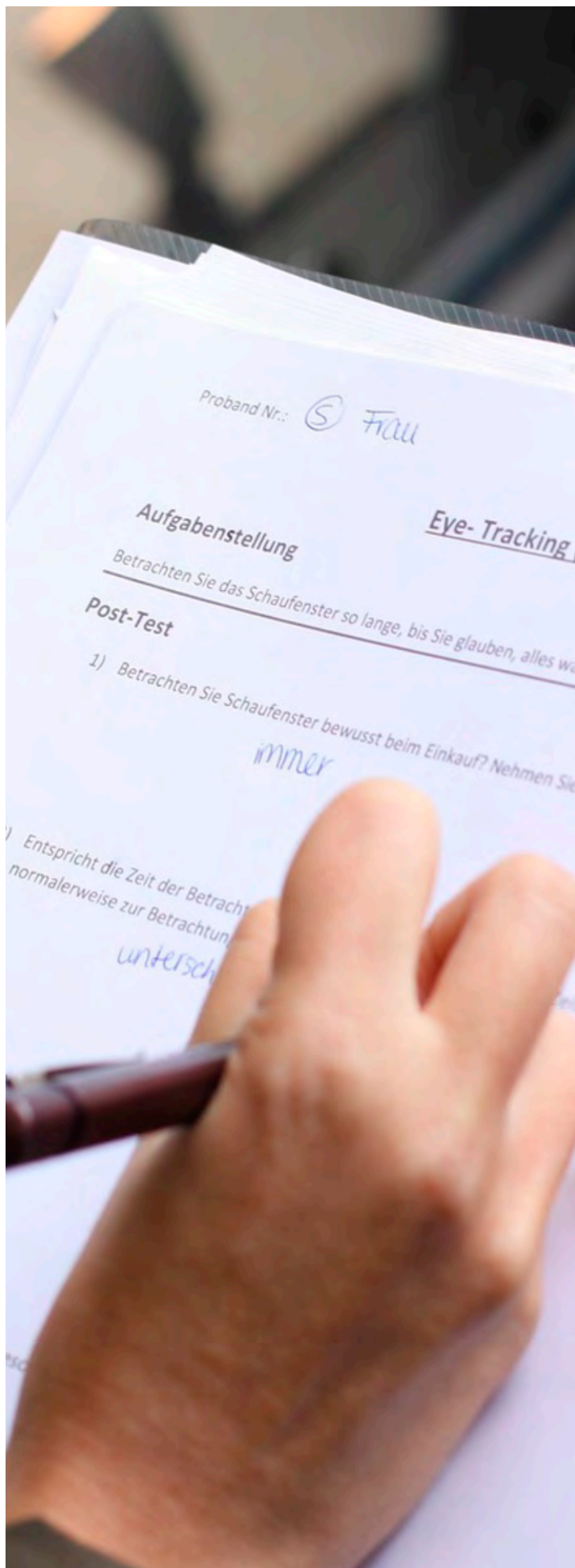
Peter Staněk: Ne, to udělal člověk. A paradoxní na tom je, že vezmete mayské stély na Yuacatánu, a většina nejčastěji se vyskytujících se otázek na mayských stélách zní takhle: „Kdo jsme? Odkud jsme přišli? Kam směřujeme?“ Zkuste, aby tato geniální, digitální robotizovaná, umělou inteligenci řízená společnost, aby na to našla odpověď. Ale ona nějak odpověď nenachází. Máte digitální svět, budete mít metaversum, budete v něm žít, v digitálním světě, kde se budete potkávat, půjdete tam do digitální kavárny, na digitální dovolenou. Super. Vyřešili jste odpověď na klíčovou otázku: Proč tady jste? Co chcete zanechat svým potomkům? Půldruhý tuny exkrementů? Které jediné jsou zatím hmatatelným produktem pro velkou část lidí? Nebo chcete zanechat poznání?

A pak si najednou položíte otázku: Jestliže základním fenoménem přírody, ale i společnosti, je posun poznání, pak najednou chápete, proč je mezigenerační přenos informací. Protože mladý sice může mít informace, ale nechápe je, a nemá životní zkušenosti. Pak je najednou logické, že jestliže prosakují svůj život poznáním, pak se s ním pojí odpovědnost k sobě samému, ke společnosti, přírodě. A najednou máte společnost, která nalézá nikoli vládnoucí vztahy k přírodě, ale je její součástí, a najednou chápe, že společnost je přímou součástí přírody. A Matka příroda vám najednou pokyne laskavou rukou, nebude vám dělat problémy přírodních změn, a vy si najednou uvědomíte, že jste našli něco, co se nazývá dynamická rovnováha mezi společností a přírodou.

Abych to řekl neurologicky, úplně nádherně vám to doložím takhle: Jelikož váš organismus každý den získává miliardu informací, musíte je třídít. Spíte nejenom proto, abyste odstraňovali toxiny, ale abyste odstranili zahlcení informačních toků. Váš mozek to udělá v první fázi šesti hodin zvané REM fáze. Ale vy si položíte klíčovou otázku, nad kterou bádali vědci i na stanfordské lékařské fakultě: Jakým klíčem třídíte informace? A najednou je tady krásná odpověď: Je to emočně logický klíč. Ale pozor, emočně logický klíč je odrazem morálních, etických a mravních principů society, které jste členem. A jelikož je tato společnost zahlcena neodpovědností, spotřebou, ovládním, terorizováním a podobně, pak pro velkou část lidí toto funguje. Paradoxní stav přírody: Deset procent má jiné kriteriální funkce pro třídění informací. Můžete vzít jakýkoliv civilizační model, jakýkoliv etnikum, vždy je to 90 a 10 procent, až byste to nazvali jako přírodní fenomenální zákon.

Ale proč to tak je? Proč těch 10 procent má pocit, že nepatří do dané společnosti? Protože jejich priority a všechno ostatní je postaveno v jiné architektuře. A 90 procent řve: „Jo, podražilo nám lyžování v Kitzbühelu. A podívejte, chleba nám podražil. A dokonce dále nemůžeme plynout energií. Ale to nevadí. Ona nám podražila, ale uvidíme, co budeme dělat.“ Proč jsou neodpovědní? Proč se nezamyslí nad sebou, dětmi, společností a přírodou? Protože když by měli poznání, pak by museli mít také odpovědnost. A jestliže budou mít odpovědnost, pak se nemůžou chovat tak nezodpovědně, jako **Evropská unie, která prohlásí, že Zelený úděl je nejlepší vyná-**

lez, jaký máme, a zároveň klidně prohlásí, že do roku 2030 zvýší těžbu dřeva o 75 procent. A nepochybně asi víte, že les je nejlepším způsobem, jak vyrovnávat klimatickou rovnováhu. Má to logiku?

Příčinou toho, co se nyní děje, je ztráta fundamentálních etických principů, což nám znemožní řešit současné nakumulované krize

Martina: Pane profesore, když to takto položíte, tak samozřejmě v žádném případě. Ale řekněte mi. Znamená to, co jste teď vyjmenoval, že ekonomická, klimatická, lidská, krize identifikace lidí a tak dál, je jenom odnož krize duchovní?

Peter Staněk: Ano. Je to přesně to, co řekl Baťa při krizi v roce 1929. To není ekonomická krize, to je krize morálky a etiky společnosti. A bohužel toto přesně sedí, a starý Baťa to perfektně vystihl a nepotřeboval k tomu žádné filozofické traktáty, ani digitální svět. Dokonce, představte si, neměl ani ponětí o umělé inteligenci. A on, jeden člověk, na to přišel.

Martina: Protože věděl, proč je na tomto světě?

Peter Staněk: Ano, přesně tak. A proto jeho podniky byly tak sociální a produkční, jak byly. A proto expandoval po světě. Proto měl zásadu, že když pracujete a jste odpovědní, tak vás musím odměnit, ale když jste lempl, tak vás také odměním – kladivem. Vyberete si pouze: pravý nebo levý palec. To je vaše volba. A toto všechno je známo. Právě otázka ztráty etických principů – a prosím vás, nemluvte mi o hodnotách Evropské unie – ztráta etických fundamentálních principů je to, co nás teď bude nesmírně tlačit, a znemožní nám to řešit všechny krize, které máme kolem sebe, a bude to vést jenom k tomu, co nazývají někteří lidé „kumulativní efekt jednotlivých krizí“. To znamená, propojí se a udrží nesmírně silně, a pak si všichni budou myslet: „Jo, nepřízeň osudu. Smůla. Žijeme v nesmírně zlé době.“

Martina: Jako když se spojí několik lokálních bouřek a vznikne dokonalá bouřka?

Peter Staněk: Jo, vznikne supercela. Ano, přesně tak. A pak vás tato supercela spláchne, očistí dané území. Je to tedy přírodní očistění území, ukáže vám vaši velikost v antropocénu, a v konečném důsledku se příroda akorát zachechtá, protože člověk je opět nepoučitelný.

Slovo „volby“ souvisí s poznáním, že: „Vůl by zvolil nejhorší možnou variantu“. Většina lidí se stále nechá zklamat těmi, koho zvolili, a za čtyři roky zvolí ty samé, nebo ještě větší idioty.

Martina: Pane profesore, jestliže jsme jako lidstvo na křižovatce, která vznikla proto, že máme hlubokou krizi

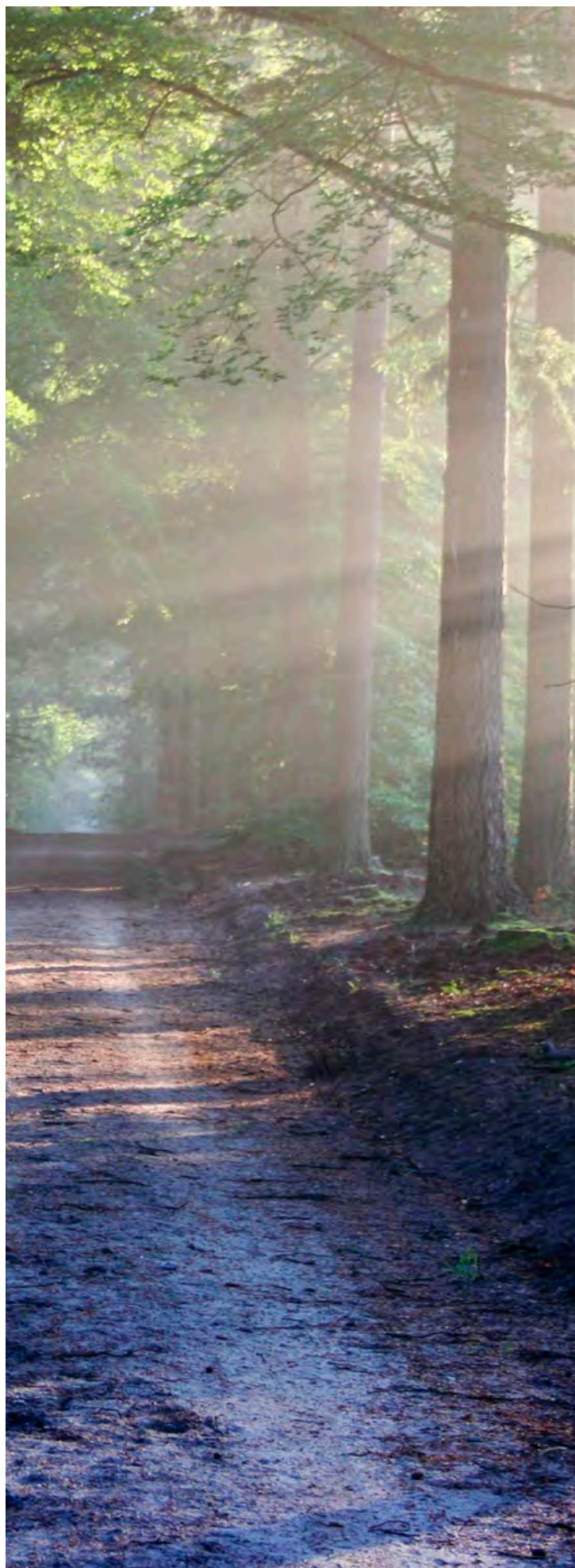
mravní, řečeno baťovskými, nebo duchovní, tak pokud ale prvně nebudeme hledat cestu k novému pojmenování duchovních a etických principů, tak se zaručeně musíme na té křižovatce vydat tou nejhorší cestou.

Peter Staněk: Mohla byste parafrázovat slovo „volby“, které nevzniklo jako demokratický efekt, ale jako známé vyjádření: „Vůl by zvolil nejhorší možnou variantu.“ V tomto ohledu tedy skutečně slovo „volby“ přesně sedí. Paradoxní je, že většina se opět pravidelně nechá zklamat tím, koho zvolila, a pak opět neomylně za čtyři roky zvolí ještě větší idioty, a opět jsou překvapeni, že tito idioti jsou opravdu idioti. A tak si kladete otázku: „Proč to proboha tak neomylně, opakovaně volí jako nejhorší možné řešení?“ Protože to znamená jednu drobnost: Velká část lidí nechce být odpovědná za důsledky svého jednání. Oni jsou dokonce neodpovědní za to, koho vyberou a pak prohlásí, že jsou zklamáni, že byli podvedeni, a tak pokračují dál.

Ale my si vezmeme jednu základní věc: Jestliže jsem odpovědný, tak první fáze je, že mám být odpovědný k sobě, k sobě samému, ke svému organismu, svému nitru a svému fungování. A když se na to podíváte, tak najednou zjistíte: že se pro Boha na Vánoce budeme přežít, a pak budeme chodit do fitnesska, abychom zhubli. Nesmírně logické. Na druhé straně budeme říkat, že přeci mnohé věci jsou zdravé, například hmyz. Ale my víme, že to tak není. Pak se podíváme na samotné vlastní fungování vašeho organismu, a dospějete k zajímavé věci, že klíčovým parametrem pro váš imunitní systém je diverzita vašeho mikrobiomu ve vašich střevech. A teď všechny výzkumy Stanfordu ukázaly zajímavou věc: Normální počet druhů mikroorganismů je 1900. V civilizovaném člověku je 1200. Pokles diverzity druhu vede k poklesu vašeho imunitního systému o 40 až 50 procent. To jsou výzkumy stanfordské lékařské fakulty.

A z toho vyplývá jedna zajímavá věc: Proč došlo k tomu poklesu? Musíte vědět, že medicína se musí ptát na příčinu. Ne jenom, že řeším váš klinický stav, ale musím vědět, co je příčinou nemoci – snížení funkčnosti imunitního systému, trvalé stresy, latentní zápaly, nebo co to je? A najednou zjistíte, že chemizace prostředí vede k výrazné redukci druhové různorodosti vašeho trávicího traktu. Ale váš trávicí trakt je geniální architektonický „udělník“. Je to dokonalý systém, ale když tam vneseš tyto chemické důsledky, tak se začne zadržovat, a vzniknou zápaly. Latentní zápaly vyšponují imunitní systém na maximum, a on, jako když motor běží 200 hodin na maximální výkon – pak selže.

A teď najednou máte opět zvláštní poznatky: lesní medicína. Dělají ji Japonci. A tato lesní medicína zjišťuje podivné jevy: Vyjdete na dvě hodiny na procházku do lesa, a najednou zjistíte, že ty dvě hodiny procházky po lese zvýšily výkonost vašeho imunitního systému o 40 až 50 procent. Ale Japonci dále zjis-

tili, že pouze 40 procent vysvětlí materiální produkty rostlin, ale že 60 procent je jiných, nazveme to – nemateriálních příčin.

No, a pak jste u další zajímavé věci. Jak je to vlastně s projektem Neuralink? Proč Elon Musk založil institut Neuralink, a v rámci toho institutu měli vymyslet systém, aby lidé měli jenom správné myšlenky a fungovali jedine správným způsobem a tak dále? A najednou přijde žaloba na pana Muska o 284 miliard dolarů – zpronevěřil investorské peníze. A vy si položíte druhou otázku: Jak je to možné? A tato otázka má klidnou odpověď: Protože se zjistilo, že vědomí je kvantové nemateriální, a nemůžete ho ovlivňovat. Můžete ovlivňovat strach, hrůzu, hněv a podobně, ale ne vědomí. Vědomí dokonce nemůžete ovlivnit ani grafénovými nanočásticemi, které jsou ve vakcíně mRNA. Už vidím, jak zuří všichni potírači hoaxů. Ale toto všechno znamená jednu základní věc: **K čemu je určen váš mozek, a váš organismus?** K tomu, aby byl schopen zpracovat množství informací z vnějšku i z vnitřku, a aby poznal, jak funguje váš organismus, jak funguje společnost a příroda.

Martina: Zkrátka – k myšlení.

Peter Staněk: Ano, protože toto myšlení vám umožní, abyste pochopil souvislosti. K tomu máte informace. My jsme ve zvláštní době – informační společnost poprvé od renesance poskytla obrovské terabyty informací, a my opět, jako Leonardo, můžeme udělat komplexní obraz světa. Ale my ho neděláme. Proč? Protože detailní znalost o špičce špendlíku je nesmírně fundamentální, ale přitom nevíte, k čemu ten špendlík je.

Martina: Protože nehledáme příčiny, ale neustále řešíme důsledky.

Peter Staněk: Přesně tak.

Martina: Od zdravotnictví po ekonomiku, až po duchovní otázky.

Peter Staněk: Přesně tak, absolutně souhlasím. A toto poznání by mělo být základním východiskem pro něco jiného. A teď se podíváte na tým profesora László, který dostal miliardy dolarů. Má veliký tým, který pracuje na Stanfordské univerzitě, a vytváří model nové společnosti a jejího fungování. A teď se podržte: Tento společenský model není založen na konkurenci, souboji, ovládnutí a spotřebě, ale na třech bezpečnostních protokolech z rostlinné říše: **spolupráce, komunikace, empatie.** Nechtěla byste žít v takové společnosti? A proč toto rostliny, které jsou tady o miliardu let déle než my, lidé, toto našly? A my, jako veliký Homo sapiens, vrchol evolučního řetězce, nejvýznamnější tvor na planetě – blbec – to není schopen pochopit?

<https://www.radiouniversum.cz/>

Pojďme si zahrát na doktora!

Mike Adams

Konvenční medicína, tak jak je praktikována dnes, je ve skutečnosti jen předstíraná. Lékaři a výrobci léků jen předstírají, že pacientům navrací zdraví tím, že jim dávají léky. Například FDA (the Food and Drug Administration - americký úřad pro schvalování potravin a léků) předstírá, že chrání veřejnost. Lékařské časopisy předstírají, že otiskují pouze přesné a vědecky podložené výsledky výzkumů.

Výrobci léků předstírají, že pečují o životy a zdraví pacientů. Nezisková sdružení nemocných předstírají, že vyhledávají nové druhy léčby, zatímco ve skutečnosti většina z nich pouze vyhledává další cesty, jak přesvědčovat pacienty o výhodnosti léčby konvenční medicínou (do které patří léky, operace, chemoterapie a ozařování).

Jak jsme došli k tomu, že jde o předstírání? Vedle všech stinných stránek vědy, korupcí, podvodů, tajných dohod, střetů zájmů a nepoctivostí, které charakterizují tzv. „moderní medicínu“, tu existuje ještě jedna nejdůležitější věc ke zvažení: VÝSLEDKY. Pokud by

moderní medicína byla opravdu funkční, nemohli bychom zde vůbec mluvit o předstírání a byli bychom tou nejzdravější populací, jaká kdy žila na této zemi!

Zdraví nemocní

Jde o vážnou věc. Američané platí za zdravotní péči na hlavu víc, než kterýkoliv jiný národ na světě. Užívají více léků, podstupují více operací a navštěvují nemocnice častěji, než kdokoli jiný. Pokud by léčba s pomocí léků a operací opravdu vracela lidem zdraví, neměl by tento národ patřit k nejzdravějším lidem na planetě?

Avšak rozhlédněte se kolem. Ve skutečnosti jsou Američané nejvíce nemocní na celé planetě. Mají více nákaz, nemocí a potíží, než kdy měla jakákoliv populace, sledovaná během dostupné historie lidské civilizace (pokud pomíneme mory a podobné zkázy). Příčina spočívá v tom, že medicína v podobě, jak

je praktikována dnes, je pouze předstíraná.

Zdá se to být nemožné? Jak mohou všichni lékaři předstírat? Podívejme se na to blíže:

→ **Konvenční školy pro mediky:** předstírají, že se vyučuje o zdraví, ale ve skutečnosti je to výuka diagnóz chorob v kombinaci s postupy léčby za pomoci léků nebo chirurgických zákroků. Vyloučeny jsou jakékoliv jiné způsoby léčby (i kdyby měly prokazatelné účinky).

→ **Úřad pro schvalování potravin a léků:** jde o silně zkorumpovanou agenturu,

kteřá předstírá, že reguluje výrobce léků a ochraňuje zdraví a bezpečí veřejnosti. Ve skutečnosti však zprostředkovává zisk velkým producentům léků na úkor veřejného prospěchu.

→ **Zdravotní pojišťovny:** předstírají, že nabízí krytí nákladů za léčbu, ale ve

vyšetření, léčbu drahými léky nebo doporučují diagnostická vyšetření (o kterých se ukazuje, že je poskytují stejní dodavatelé nebo prodejci, kteří sponzorují taková sdružení).

→ **Chemoterapie:** vysoce toxická léčba, která znemožňuje úplné uzdravení pacienta v budoucnu - předstírá, že je

→ **Výzkumníci testující léky na klinikách:** tito tzv. vědci předstírají, že provádí poctivé, objektivní klinické výzkumy, avšak ve skutečnosti vědí, že pokud nedodají výsledky, které potěší jejich sponzory (v první řadě výrobce léků), ocitnou se na černé listině. Takže předstírají aplikaci pravé vědy a tím si chrání svou vlastní kariéru. Není okouzující, že výzkumy o účinnosti léků téměř vždy poskytují výsledky podporující zájmy sponzorů?

→ **Masové sdělovací prostředky:** tisk předstírá, že píše poctivé, objektivní a výzkumem podložené příspěvky na téma zdraví. Ve skutečnosti však jde o papouškování stále stejné a staré propagandy, vnučované významnými inzerenty (farmaceutickými firmami), aniž by se zajímali o kritické myšlení nebo skeptický přístup. Příliš mnoho žurnalistů předstírá své znalosti ve zdravotní problematice, ve skutečnosti jsou však neznalí v otázkách výživy, psychologie a neznají celou pravdu o tomto obchodu se zdravím.

→ **Psychiatri:** tato politováníhodná skupina profesionálních podivínů předstírá pomáhání dětem v případech jejich „poruch“ duševního zdraví, krmit je léky na bázi amfetaminu a říkají tomu léčba. Protože svou duši prodali farmaceutickým firmám, jsou dnes psychiatři jen o málo víc než čelní skupina dealerů léků, podílející se na zvěrstvech, namířených proti dětem i dospělým. Co umí nejlépe? Předstírat, že zvládají diagnózy dětí s fiktivními nemocemi, které se neprojeví absolutně žádnými ověřitelnými patologickými nebo psychologickými příznaky.

→ **Lékaři ze staré školy:** tento druh lékařů předstírá, že léčí pacienty trpící chronickými nemocemi, ale ve skutečnosti většina těchto tzv. léčebných postupů není o nic víc než

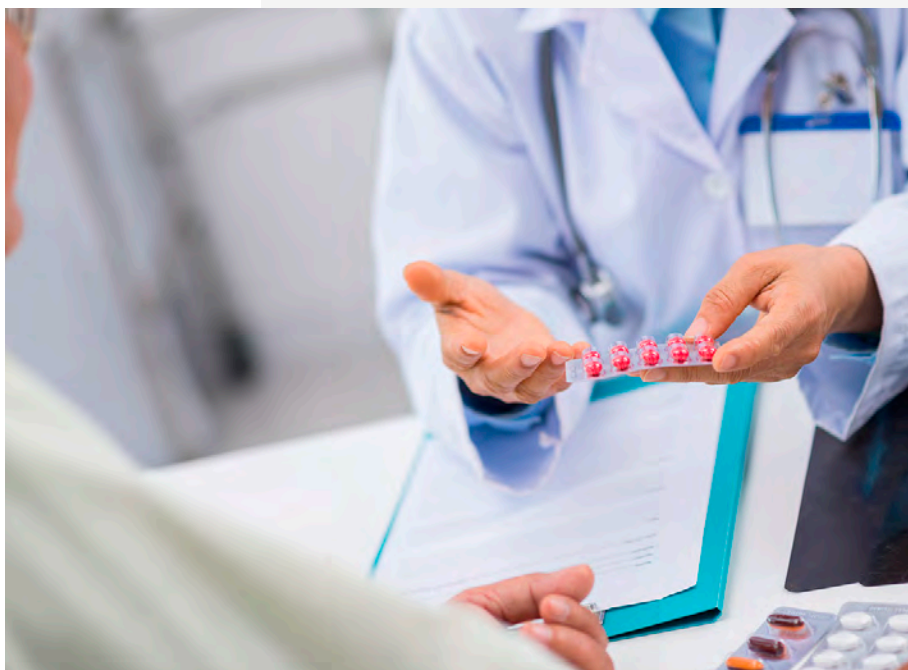
skutečnosti se jedná o byznys, kde se odepírají platby a tím jsou limitovány peněžní prostředky. Způsobují lékařským klinikám kvůli pozdním platbám finanční problémy.

→ **Odborné časopisy:** představují se jako strážci vědecké pravdy, ale ve skutečnosti je většina z nich zaměřena na zisk a přednostně tisknou články s kladným hodnocením léků. „Čirou náhodou“ je většina těchto periodik financována mimo jiné i penězi z prodeje léků (a také inzerce v nich o tom říká své).

→ **Nezisková sdružení nemocných:** předstírají, že získávají peníze k nalezení tzv. „léčby“ pro danou nemoc (například rakovina prsu), ale ve skutečnosti se daleko víc zajímají o byznys spojený s propagací, aby podpořili nárůst screeningových

léčbou zhoubných nádorů. Ve skutečnosti pouze ničí projevy nádorového bujení a současně nevratně ničí vnitřní orgány pacienta, takže znemožňuje návrat ke zdraví.

→ **Výrobci léků:** tyto zlověstné korporace předstírají, že mají zájem o dobro lidí, požadují nehorázné ceny za předepisované léky, aby mohly financovat nákladné výzkumy pro hledání léčby našich příštích nemocí (většina z těchto prostředků je však mimochodem vyhazována do vzduchu, aby se navýšil stávající prodej). Ve skutečnosti působí takové společnosti v oboru obchodování s nemocemi, aby šířily v rámci vychytralé marketingové strategie další a další poplašné zprávy o nemocech. Čím více bude lidí s diagnózou nemoci, tím více léků mohou prodat třeba prostřednictvím TV reklam.

chemické zamoření pacientova těla s pomocí škodlivých syntetických chemikálií (předepsaných léků). Přehnané vyplňování receptisů na základě pozorování nikdy nekončících symptomů není opravdová zdravotní péče, je to jen zprostředkování léků a kšeft s hadím olejem. Opravdoví lékaři - míněni ti, kteří dnes aplikují dobrou medicínu - ve skutečnosti napomáhají vzdělávat pacienty o zdraví a používají léky pouze jako poslední záchranu.

→ **Pacienti:** i pacienti bývají často účastníci v této hře na předstírání. Až příliš mnoho pacientů předstírá, že zeleninový salát jednou za týden je kvalifikuje k tomu, aby patřili mezi lidi se „zdravou výživou“, že pěší chůze z parkoviště na poštu se rovná cvičení a že levný multivitamin koupený v supermarketu je optimálním výživovým doplňkem. Předstírání péče o své zdraví je daleko snazší, než to dělat doopravdy.

→ **Ekonomové:** ano, i ti předstírají. Podle nich veškerá ekonomická aktivita ve světě medicíny - prodej léků, hospitalizace, lékařské zákroky a lékařské účty - navyšuje ekonomické bohatství, protože zvyšuje hrubý národní produkt. Každý rok,

kdy si výrobci léků nahrabávají své zisky, zatímco kliniky a ordinace lékařů prorůstají celou zemi, ekonomové to pokládají za velký příznak ekonomického růstu. Je také směšné, že pokud by nás zachvátily nemoci, ekonomové by vykazovali na základě zvýšených zdravotních výdajů, že jsme nejzdravější na světě!

Kam to povede?

Asi by vás mohlo zajímat, kam vede všechno to zmiňované předstírání. Například USA navenek předstírají, že nabízí tu nejlepší zdravotní péči na světě - a zatím platíme nejvyšší

ceny za léky, trpíme nejčastěji na chronické degenerativní choroby a jsme mezi průmyslovými státy na nejvyšších příčkách v počtu občanů bez zdravotního pojištění. Je také číslo 1 v počtech mentálních poruch a rizikových povolání.

Kvalitní obecná zdravotní péče existuje jen ve světě fantazie. Ačkoliv zájmová sdružení, výzkumníci a výrobci léků slibují zlepšování zdraví a kvalitnější život, skutečnost je naprosto jiná. Množí se chronické nemoci, rychle rostou náklady na zdravotní péči a to vede zaměstnavatele k finančním problémům, statisíce Američanů jsou doslova zabijeni vedlejšími účinky léků (kruté je to, že FDA se o tom ani nezmiňuje). Konvenční medicína je ve skutečnosti hlavní příčinou úmrtí ve Spojených Státech - každý rok zabijí více než 750 000 Američanů (smrt po užívání léků, při hospitalizaci nebo iatrogenní příčiny).

Tak vypadá realita. Možná je na čase, abychom všichni přestali předstírat. Možná už přišel čas, kdy by konvenční medicína mohla přestat s hrou na lékaře a začala pomáhat pacientům léčbou s pomocí přírodních, bezpečných a účinných prostředků, které opravdu účinkují.

Zdroj:
www.naturalnews.com

Čemu skeptici skutečně věří?

Mike Adams

Skeptici jsou ti nejméně informovaní lidé na celé planetě. Jsou to lidé, které je nejspodnější oblnout.

Ve světě medicíny si „skeptikové“ nárokují, že jsou výhradními ochránci intelektuální pravdy. Každý, kdo se opováží s nimi nesouhlasit, je prostě jen šarlatán, jak tvrdívali. Stručně řečeno, skeptici jsou naklonění vakcínám, mamografům, farmaceutickým produktům a chemoterapii. Jsou oponenty výživových doplňků, bylinné terapie, chiropraxe, masážní terapie, energetické medicíny, homeopatie, modlitby a léčivého doteku.

Je toho ale ještě mnohem více, co byste měli vědět o „skeptících“. Jak se níže můžete seznámit, tito lidé sami o sobě přiznávají, že nemají žádné vědomí a že tu není nic takového jako duše, duch nebo vyšší síla. Není žádný život po smrti. Ve skutečnosti není v životě mnoho života, pokud jste skeptikem.

Na co skutečně věří skeptici

Napadlo mě, že by mohlo být zajímavé přesně zjistit, na co „skeptici“ skutečně věří; proto jsem si udělal menší průzkum a shromáždil zde dostupné informace z různých „skeptických“ webových stránek. To, co jsem našel, vás rozesměje natolik, že vás z toho bude břicho bolet ještě celý týden. Pojdme se na to podívat.

Od českého spolku skeptiků Sisyfos převzal časopis WM magazín v roce 2002 nejvyšší možné ocenění - Zlatý balvan.

- Skeptici věří, že VŠECHNY vakcíny jsou bezpečné a účinné (a to i tehdy, když ještě nebyly testovány), že VŠICHNI lidé by měli být očkováni - a to třeba i proti své vůli, a že neexistuje žádné omezení v počtu vakcín, které mohou být bezpečně aplikovány jedné osobě. Takže například naočkování dětí 900 vakcínami najednou je pokládáno za dokonale bezpečné a „prospěšné pro jejich zdraví.“
- Skeptici věří, že fluoridové sloučeniny získávané ze zuhelnatělých rostlin jsou opravdu prospěšné pro lidské zdraví. Že jsou tak skvělé, že by měly být přidávány do pitné vody, aby byl každý nucen pít tyto chemikálie, bez ohledu na jejich současné vystavování fluoridům z jiných zdrojů.
- Skeptici věří, že mnoho nemluvnat už ve věku 6 měsíců potřebuje léky proti depresi. Ve skutečnosti věří, že lidé všeho věku mohou bezpečně užívat neomezené množství léků najednou: antidepresiva, léky na cholesterol, vysoký tlak, diabetes, proti úzkosti, na spaní a další - současně!
- Skeptici věří, že lidské tělo nemá žádnou schopnost bránit se proti náporům mikroorganismů a že jedinou věcí, která dokáže zachránit lidstvo od virových infekcí, jsou vakcíny.
- Skeptici věří, že těhotenství je nemoc a dětství je zdravotní krizí. (Jsou to oponenti přirozeného dětství.)
- Skeptici nevěří na hypnózu. To je obzvláště směšné, neboť jsou prvotními příklady lidí, kteří se nechají snadno hypnotizovat názory hlavního proudu.
- Skeptici věří, že neexistuje nic takového, jako je lidské vědomí. Oni nevěří v myšlení; pouze na fyzický mozek. Ve skutečnosti skeptici věří, že oni sami jsou automaty bez myslí, které nemají žádnou svobodnou vůli, duši ani žádné vědomí.
- Skeptici věří, že MRTVÁ strava má přesně stejné nutriční hodnoty, jako ŽIVÁ strava (jak velkolepé!).
- Skeptici věří, že pesticidy na plodinách jsou bezpečné, geneticky modifikované potraviny jsou bezpečné, a že jakékoliv chemické přísady schválené FDA jsou rovněž bezpečné. Trvají na tom, že nakupování organicky pěstovaných potravin nepřináší žádné výhody.
- Skeptici věří, že voda nemá kromě hydratace žádný jiný význam z pohledu lidského zdraví. Voda je podle nich inertní a voda z toalety je identická jako voda z přírodního pramene (její chemické složení je v každém případě stejné).
- Skeptici věří, že všechny fytochemické složky a nutrienty ve VŠECH rostlinách jsou inertní a nemají naprosto žádný přínos pro lidské zdraví (arogantnost takového intelektuálního postoje až bere dech).
- Skeptici věří, že Měsíc nemá žádný vliv na život na Zemi. Farmaření v synchronizaci s cykly měsíce je podle nich pouhou pověrou. (Proč jsou pak s měsícem provázány životní cykly hmyzu, zvířat i lidí?)
- Skeptici věří, že SLUNCE nemá žádný význam pro lidské zdraví - pouze může vyvolat rakovinu kůže. Naprosto odmítají jakékoliv léčivé schopnosti světla.
- Skeptici věří, že Matka Příroda není schopná vytvářet léky. Tvrdí, že něco takového dokážou pouze farmaceutické společnosti. (Proč ale potom kopírují molekuly od přírody?)
- Skeptici nevěří v intuici. Jsou přesvědčeni, že matky nemohou „cítit“ emoce svých miminek na dálku. Takové „psychické“ jevy popisují jako bezvýznamné náhody.
- Skeptici věří, že veškeré léčení se odehrává zvenčí, díky lékařům a technickým zásahům. Nevěří, že by pacienti měli jakoukoliv schopnost se léčit sami. Tím také nepřisuzují pacientům jakoukoliv odpovědnost za zdraví. Namísto toho věří, že lékaři a technici jsou odpovědní za jejich zdraví. Kdokoliv, kdo odmítne lékaře a vezme na sebe závazek vlastní péče o zdraví, proto podle nich jedná „nezodpovědně.“
- Skeptici věří, že záření z mobilních telefonů neohrožuje žádným způsobem lidské zdraví. Člověk může údajně být vystavován neomezenému záření z mobilu, aniž by mu hrozila nějaká újma.
- Skeptici věří, že aspartam a umělá sladidla mohou být konzumována v neomezených množstvích a nemají žádné škodlivé účinky.
- Skeptici věří, že lidské bytosti se rodí s deficitem syntetických chemikálií a že úlohou farmaceutických společností je „vyrovnat“ tyto deficity u lidí tím, že je přesvědčí, aby polykali patentované pilulky.
- Skeptici věří, že můžete užívat neomezené množství léků, být očkováni neomezeným počtem vakcín, vystavovat se neomezeně rentgenovému záření, konzumovat libovolná množství chemikálií v průmyslově zpracovaných potravinách a vystavovat se neomezenému množství toxinů v okolním prostředí - a to absolutně bez jakýchkoliv zdravotních účinků!

Všechny tyto výše uvedené názory byly shromážděny z webových stránek „skeptiků“. (Nehodlám uvádět odkazy na ně, protože si nezaslouží zvyšovat hodnocení podle návštěvnosti na vyhledávacích serverech, ale můžete si je sami najít třeba s pomocí Google.)

Skeptici nejsou ve své skepsi konzistentní

Pokud se skutečně podíváte blíže na názory „skeptiků“, objevíte, že jejich skepticismus je selektivní. Jsou opravdu skeptičtí v případech některých věcí - jako jsou vitamíny - ale v jiných případech jsou naprosto důvěřiví - jako třeba co se týká vědecké důvěryhodnosti studií, prováděných výrobcí léků.

Následuje několik z mnoha věcí, ke kterým by „skeptici“ měli být skeptičtí, ale nejsou:

- Skeptici nejsou skeptičtí ohledně korupce a nepoctivosti ve farmaceutickém průmyslu. Věří čemukoliv, co říkají výrobci léků, aniž by položili jedinou inteligentní otázku.
 - Skeptici nejsou skeptičtí v případě časopisů o medicíně. Věří všemu, co si přečtou v těchto časopisech a to i tehdy, když se to ukáže být naprostým vědeckým podvodem.
 - Skeptici nejsou skeptičtí ohledně touhy po zisku, kterou mívají farmaceutické firmy. Skeptici věří, že výrobci léků jsou motivováni dobrou vůlí a nikoliv ziskem.
 - Skeptici nepochybují o motivacích a věrnosti FDA (americká vládní agentura pro schvalování léků a potravin). Klidně spolknou, nechají si naočkovat nebo užijí jakýkoliv produkt schválený FDA, i když nemají žádnou jistotu o skutečné bezpečnosti takového produktu.
 - Skeptici nejsou skeptičtí s ohledem na bezpečnost syntetických chemikálií, používaných pro ošetřování potravin. Prostě jen spolýkají jakékoliv jedy, které výrobci potravin dávají do svých výrobků.
 - Skeptici nejsou skeptičtí ohledně značných nebezpečí, které hrozí od ionizujících záření z mamografů nebo CT.
- Přesvědčují sami sebe, že „včasná detekce zachraňuje život,“ zatímco ve skutečnosti „časná radiace vyvolává rakovinu.“
- Skeptici nejsou skeptičtí ohledně masového předepisování léků v psychiatrii, která se snaží každého diagnostikovat nějakou „duševní“ poruchou. Skeptici jdou s tímto proudem, aniž by pokládali jedinou rozumnou otázku, zda lidský mozek skutečně potřebuje být „lčen“ s pomocí palby chemikálií, které mění mysl.
 - Skeptici nejsou skeptičtí k amalgámovým zubním výplním. Jakou škodu by mohla rtuť způsobovat? Pokud je toto ošetření podle ADA bezpečné, pak to tak musí být!
 - Skeptici vůbec nepochybují o příčině zhroutení budovy č. 7 Světového obchodního centra (WTC) z 11. 9. 2001 - budovy, která nebyla zasažena letadly. Dokonalé zhroutení takové pevné konstrukce mohlo být způsobeno pouze s pomocí explozí. Skeptici však mají překvapivě malé pochopení fyzikálních zákonů. Budovy ze železa a betonu se nezhroutí tak dokonalým způsobem vertikální demolice jen proto, že v nich vznikne požár.
 - Skeptici nejsou skeptičtí vůči bezpečnosti nepřilnavých povrchů u kuchyňského nádobí nebo ohledně nebezpečí čisticích prostředků v domácnostech, nebo kvůli kontaminacím vzduchu od chemických sloučenin z koberců, barev nebo z nábytku. Z jejich pohledu platí, že čím více chemikálií, tím lépe!

Příroda je špatná, chemikálie jsou dobré

Shrnutí postoj „skeptiků“ je docela jednoduché: Příroda je špatná, chemikálie jsou dobré! Kdybychom měli ještě více chemikálií, které bychom mohli

naočkovat ještě více dětem, na světě by bylo lépe, říkají. Pokud bychom mohli zakázat všechny rostliny, byliny, vitamíny a doplňky, byli bychom všichni mnohem zdravější, protože bychom brali mnohem více farmaceutických produktů!

Vážně je tomu tak - tomu všemu oni věří. Otevřeně to připouští ve svých postojích.

O všech lidech, kteří pijí zelené koktejly, pěstují vlastní potraviny, sluní se na přirozeném slunci, pečují o své zdraví a pijí bylinné čaje, si myslí totéž - to jsou podle skeptiků pouze blázni. Takoví lidé jsou prostě příliš hloupí na to, aby pochopili „skutečnou“ vědu. Protože ten, kdo pochopí skutečnou vědu, vzdá se všech zbytečných bylin a superpotravin a léčivé zeleniny a místo toho bude užívat dvacet různých předepsaných medikamentů.

Správný člověk ale bude opravdu chytrý, protože všechny takové chemikálie mu poskytnou zdraví a inteligenci. Několik speciálních vakcín navíc vás učiní ještě chytřejší. Pak se můžete připojit ke skeptikům, protože už jste dostatečně chytrí, abyste pochopili, že chemikálie jsou odpovědí na všechny životní problémy: na depresi, úzkost, špatné trávení, sexuální výkonnost, spánek nebo ochota k testování - je tu chemické „řešení“ na každý problém, se kterým byste se mohli setkat.

Jací jsou skeptici ve skutečnosti

Já doufám, že je vám nyní zřejmé, že skeptici jsou ti nejméně informovaní lidé na celé planetě. Jsou to lidé, které je nejsnadněji oblnout. Také se dají nejsnadněji zhypnotizovat, protože jim schází dovednosti nezávislého myšlení. Než by sami přemýšleli, raději se připojují do „klubu skeptiků“, kde jim může být řečeno, na co mají myslet, aby se pak mohli oznamkovat jako „inteligentní“ a následovali ostatní ve skupině.

Jde o lidi, kteří se stávají do řady, aby se nechali očkovat vakcínou proti H1N1. (Je to směšné, protože tyto vakcíny byly naprostý podvod). Tito lidé si stoupnou do fronty v lékárně, aby tam nakoupili léky podle tuctů různých receptů (za které někdy musí platit až tisíce dolarů), neboť jejich lékař jim to doporučil. Jsou to lidé, kteří jedí průmyslově zpracovaná, mrtvá a bezcenná jídla napěchovaná chemikáliemi, ze kterých jim bude jen špatně - a pak se budou divit, proč. Jsou to lidé, kteří doma vyseďávají u televize a namýšlí si, jak jsou chytří, protože následují lékařské rady, které se naučili z reklam výrobců léků. Mluvíme tu o skutečných „skeptících“. Tito jsou tak neuvěřitelně izolovaní od reality, že dokonce ani nevěří na schopnosti svého těla léčit se samo.

Skeptici rovněž nevěří na Boha ani na žádný druh duchovnosti. Téměř všichni bývají ateisty. Nevěří ve vyšší síly jakéhokoliv druhu: žádný Bůh, žádný duch, žádní andělé, průvodci, žádná tvořivá síla vesmíru. Myslí si o vesmíru, že je studený, prázdný, osamocený, nesmyslný prostor bez

duše, vědomí; jsou jako zombíe - pouhá biologická těla bez svobodné vůle a vědomí.

Není pak žádný div, že tito skeptici jsou tak pomýlení. Mívají ty nejpesimističtější názory. Není pak divu, že se ohlížejí po chemikáliích, které je zničí - skeptici mají sklon k sebestrukci. A věří tomu, že když člověk zemře, světla se prostě zhasnou a mrtvý už neexistuje. Nic se už nestane. Jste jen nevědomý biologický robot, jehož život nemá žádný význam, žádný účel, žádné vyšší poslání.

To je přesně to, na co skeptici věří. Řeknou vám to tak i sami! Nikdy se nedohadujte s tupci.

Jakmile si to uvědomíte, bude pro vás mnohem snadnější debatovat se skeptiky na jakémkoliv téma. Ať už vám řeknou cokoliv, zeptejte se jen: „Kdo to tvrdí? Jsi vědomý a svobodomyšlný člověk s vlastní myslí a duší, který to říká nebo jsou tato slova prostě jen automaticky a roboticky vyslovována z úst někoho,

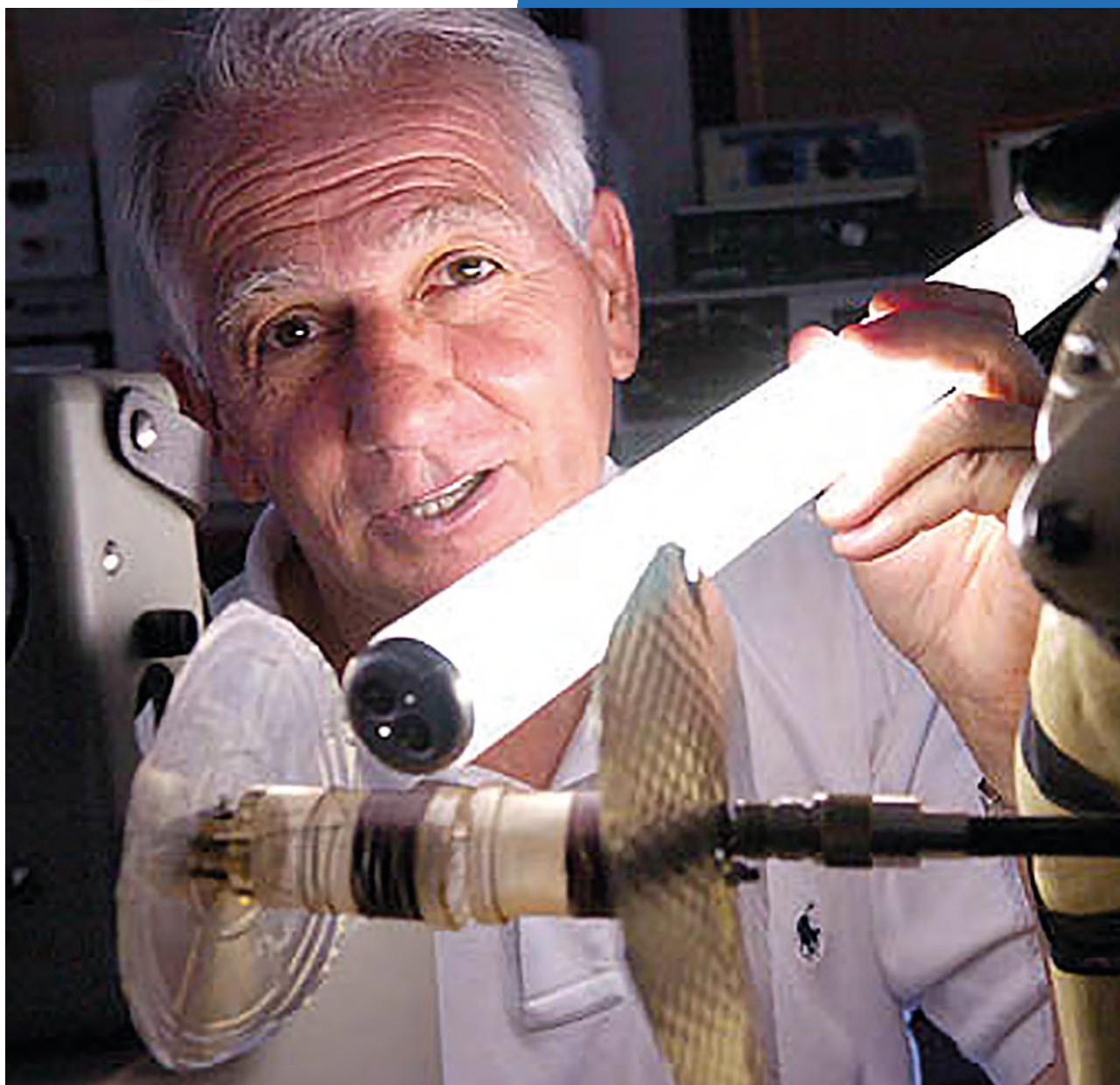
kdo sice má kosti a kůži, ale žádnou mysl ani duši?“

Pokud bude jejich odpověď upřímná, budou muset připustit, že nejsou ničím více než robotem, který bezmyšlenkovitě vysloví jakýkoliv nesmysl, který jim přijde na jazyk. V tomto bodu byste měli mít návrh v takové debatě, protože VY máte duši a oni nemají. Dohadujete se s robotem bez vlastních myšlenek.

Berte to vážně. Přemýšlejte o tom hluboce. Pokud uvěříte v to, co oni chtějí (protože oni mají samozřejmě vždy pravdu), pak musíte přijmout i fakt, že ONI nemají žádné vědomí. Oni nejsou opravdu „živí“. Jsou jen robotické biologické stroje. Jsou to jinými slovy řečeno tupci. A takoví lidé nejsou rovnocenní s bytostmi s energií, vědomím a duší, které vlastní lidské tělo vědomě a účelně. Nikdy se nedohadujte s tupci. Pouze maňte svůj čas a jdete jim na nervy.

Zdroj:
<http://www.naturalnews.com>

Elektromagnetické vlny léčí rakovinu

A opět je zde heretik bez lékařského vzdělání, který vynalezl přístroj podle všeho opravdu léčící rakovinu. Nabízí se nejedna smutná paralela směřující k vynálezčům, jako byl Royal Raymond Rife nebo Lahkovsky, kteří byli pro obdobný „přečin“ doslova uštváni k smrti. Ti, kteří se právem obávají o pohádkové zisky z prodeje až tisícinásobně předražených „léčiv“, sloužících pouze k dlouhodobému živoření závislých nemocných, reagují na slovo „vyléčit“ jako býk na červenou muletou... Uvidíme, jak to dopadne tentokrát.

Třiašedesátiletý John Kanzius, bývalý provozovatel rozhlasové stanice z Pensylvánie, využil svých znalostí fyziky a vysílací techniky v zařízení na léčbu rakoviny, choroby již sám trpí. Přístroj z jeho dílny podle jeho mínění znamená zásadní obrat v léčbě rakoviny.

Zařízení začalo nabírat obrysy už před čtyřmi lety, brzy poté, kdy se začaly hroutit jeho sny o poklidném stáří: zjistili u něj vzácnou formu leukemie.

Vynález sám o sobě nevypadá nijak okázale, spíše jako kus technického vybavení z 20. století. Dokonce nemá ani jméno. Kanzius doslovně: „**Je to prostě generátor, který kope rakovinové buňky do prdele.**“

Bývalý rozhlasový technik se po 24 šťastně přežitých rundách chemoterapie (...) rozhodl, že se už nechce a nebude jen tak dívat jak ostatní trpí nelidskými postupy při léčbě této choroby.

Ovlivnil ho hlavně pohled na to, jak je zacházeno s dětmi. „**Především malé děti vstupují dovnitř s úsměvem, ale když jsem je pak znovu viděl po třech týdnech... jejich úsměvy zmizely. Řekl jsem si: Žijeme v době barbarské medicíny,**“ vzpomíná Kanzius.

Začal tedy při pokusu využívat své zkušenosti s rozhlasovými vysílači a k zabíjení rakovinových buněk laborovat s deskami a cívkami. Nepochybně ho přitom ovlivnily postupy jeho vysmívaných předchůdců, jimiž byli Lahkovsky, Rife a jiní. Tak jako

oni i Kanzius říká, že jeho metoda v podstatě způsobuje, že se buňky začnou chovat jako antény přijímající signál vedoucí k jejich sebe-destrukci.

Na rozdíl od současného postupu při léčení rakoviny jeho zařízení nepoužívá ionizující záření a je oproti současným vysokofrekvenčním kúram neinvazivní.

Dnes už Kanziův přístroj používají při svém výzkumu mnozí nejprominentnější lékaři a vědci a výzkumníci z Houstonského Andersenova centra pro léčbu rakoviny už oznámili průlom.

„**Úplné vyhubení slinivkových rakovinových buněk v laboratorních podmínkách, to je opravdu povzbudivý výsledek,**“ konstatoval Dr. Steve Curley, který v současné době testuje, zda touto cestou mohou být odstraněny rakovinové tumory u zvířat.

„**Před námi je ještě hora práce, ale toto je velice zajímavý úvodní výsledek,**“ řekl Curley.

Proti Lahkovského a Rifeho postupu tady ovšem je podstatný rozdíl. Jak Kanzius vysvětlil, společně s jeho přístrojem je používán roztok nanočástic měřících méně než miliardtinu metru. Testovanému subjektu jsou vstříknuty nanočástice zlata nebo uhlíku, které pak mohou putovat tělem a přilnou k rakovinovým buňkám.

Testované zvíře je posléze vystaveno dávce vysokofrekvenčních vln, které teoreticky okamžitě přehřívají a zabí-

její rakovinové buňky, zatímco sousední, normální buňky, zůstanou nedotčené.

„**To je ten svatý grál – pokud se nanočástice připojí, a výzkum to prokázal. A jakmile přilnou k rakovinovým buňkám jsme schopni je zabít,**“ řekl Kanzius.

Kanzius doufá, že testy jeho přístroje na lidských pacientech začnou už během příštích dvou let.

„**Dosavadní výsledky vypadají příliš slibně na to, aby se s tím v tomto bodě přestalo. Nemyslím, že by největší výzkumné středisko na světě vložilo tolik času a úsilí a své jméno do projektu kdyby si nemysleli, že to může fungovat,**“ míní Kanzius a dodal, že by nerad vzbudil nějaké falešné naděje, avšak zmínil se, že by nějaké podstatné oznámení od výzkumníků mohlo přijít už v příštích měsících.

Pozn.: Podobné účinky má Magnetický pulser MPG30.

Kardiolog: Nasyčené tuky nezpůsobují srdeční onemocnění, je to mýtus

Bububu! Dejte si pozor na všechny živočišné tuky – máslo, sádlo, smetanu a „tlusté“ maso! Léta varovali před účinkem nasycených tuků na naše zdraví. Říkali, že mohou zvýšit riziko kardiovaskulárních onemocnění, infarktů a mrtvic. Avšak s nebezpečností těchto tuků zdaleka nesouhlasí všichni. Britský kardiolog Aseem Malhotra nedávno vyvolal poprask prohlášením, že veškeré strašení nasycenými tuky je fraška.

Malhotra, specialista na intervenční kardiologii registrovaný v londýnské Univerzitní nemocnici Croydon v článku v *British Medical Journal* píše: „... celá ta záležitost není tak jednoduchá, jako víra, kterou nám vštěpovali“, a že strašení škodlivostí nasycených tuků vedlo k zbytečnému léčení milionů lidí nebezpečnými statiny.

Malhotra vysvětluje:

„Nasyčené tuky jsou demonizovány od Keysovy přelomové *‘Studie sedmi zemí’* z roku 1970. Ta dospěla k závěru, že existuje korelace mezi výskytem srdečně cévních onemocnění a celkovou koncentrací cholesterolu, která byla úměrná energii poskytované nasycenými tuky. Ale souběžnost ještě není příčina. Radili jsme však k omezení celkového příjmu tuků na 30% denní spotřeby energie a nasycených tuků na 10%.“

Na rozdíl od toho, co nám léta říkali, Malhotra poznamenal: „Doslova kohorty nedávných hloubkových studií žádnou významnou vazbu mezi příjmem nasycených tuků a rizikem kardiovaskulárních chorob nepodpořily. Naopak. Bylo zjištěno, že nasycený tuk má ochrannou funkci.“

Druhým nejvíce předepisovaným typem léků v USA jsou statiny. Také lékaři v Británii na statiny každoročně vystaví

na 60 milionů receptů. Neexistuje však žádný důkaz, že by tyto léky nějak snížily úmrtnost na kardiovaskulární onemocnění. Pokles úmrtnosti na kardiovaskulární choroby by podle Malhotry mohl být spíš důsledkem omezeného kouření a dostupnosti život zachraňující akutní léčby.

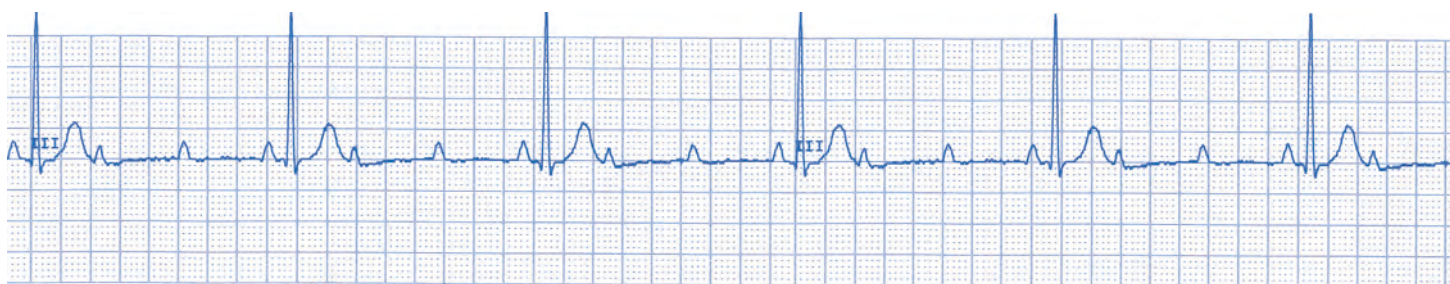
V posledních desetiletích šířené mýty o nasycených tucích a vysokém cholesterolu vedly k tomu, že více Američanů jedlo a pilo víc nízkotučných nebo až beztučných potravin a nápojů. Srdečních onemocnění však nadále přibývá, společně s obezitou. Jedna z metaanalýz dospěla k závěru, že „... neexistuje žádný významný důkaz, z něhož by vyplývalo, že stravu s nasycenými tuky lze jakkoli spojovat se zvýšeným rizikem srdečních či cévních onemocnění.“

Problém se vynořil poté, když nasycené tuky demonizovala zmíněná „studie sedmi zemí“. Mnozí lidé pak tyto tuky začali nahrazovat mnohem škodlivějšími trans-nasycenými tuky a cukry – tedy substancemi, které prokazatelně jsou původci chorob a chatrného zdraví. Proto také Američané, i přes omezený příjem energie z podřadných nenasycených a přenesených tuků, v posledních 30 letech ztloustli.

Malhotra uzavírá, že statiny přesto jakýsi přínos mají, ne však v účinku na cholesterol. Měly, jak říká, přínos v účinku na úmrtnost, jaký se u jiných srdečních léků neprojevil. Přesto se ale mnohé problémy s těmito léky neřeší – zejména skutečnost, že mají více než 300 nepříznivých vedlejších účinků.

Podle:

naturalsociety.com/heart-expert-saturated-fat-risks-myths/

Kosmická vlna zasáhne Zemi v roce 2023 a může zničit civilizaci

Kosmická vlna z Alpha Centauri zasáhne Zemi v roce 2023 a může zničit civilizaci. Všichni bychom se měli připravit na srpen 2023, tvrdí vědci.

Mohlo by to být ono „nebezpečí ve vesmíru“, o kterém mluvil na slyšení i senátor Richard Blumenthal a o kterém podle svých slov nemůže říct víc, aby se vyhnul panice? Situace je následující, a to vše již bylo potvrzeno vědeckými, kvaziautentickými zdroji, a proto je to velmi znepokojivé.

O co jde?

Účelem článku není vyvolat paniku, ale odhalit fakta a připravit se na možnost toho, co tvrdí vědci. Senátor Richard Blumenthal byl na slyšení dotázán, zda ví o nějakém nebezpečí, které by mohlo postihnout lidstvo. Mluvil o tom dost zastřeně, ale v podstatě řekl, že věděli o určité věci, o které nemohl mluvit, aby lidi uklidnil. A nyní vyšly najevo zprávy, že v roce 2023 zasáhne Zemi sluneční bouře, kosmická vlna tak silná, že by mohla být pro moderní civilizaci osudná. Dokáže nás „vybombardovat“ zpět do doby kamenné – jak říkají vědci. Vědec Climate Science Center David Mauriello se více obává poklesu magnetického pole a možného posunu pólů než nového slunečního minima a globálního ochlazování.

Během tohoto roku se kombinované efekty klesající magnetosféry – jako vedlejší efekt magnetických zvrátů nebo anomálií – které mohou klesnout pod 10 % maxima zemského magnetického pole – mohou přidat k silnému výtrysku plazmy ze Slunce.

Nedávná studie založená na pozorováních z devíti dalekohledů, včetně známého Hubbleova vesmírného dalekohledu, ukázala, že 1. května 2019 zasáhl hvězdu nejbližší naší sluneční soustavě, Proxima Centauri, nebývale silný, prudký výbuch.

Byla to exploze 100krát silnější než jsme dosud zaznamenali. Proxima Centauri je červený trpaslík ve vzdálenosti 4,25 světelných let od Země. Tato exploze na Proximě Centauri byla stejně silná jako exploze X-200+ na našem vlastním Slunci. Nezapomínejme, že nejsilnější erupcí naší doby byla „pouze“ X-45. Ta byla změřena v roce 2003 a naštěstí nebyla namířena na naši planetu.

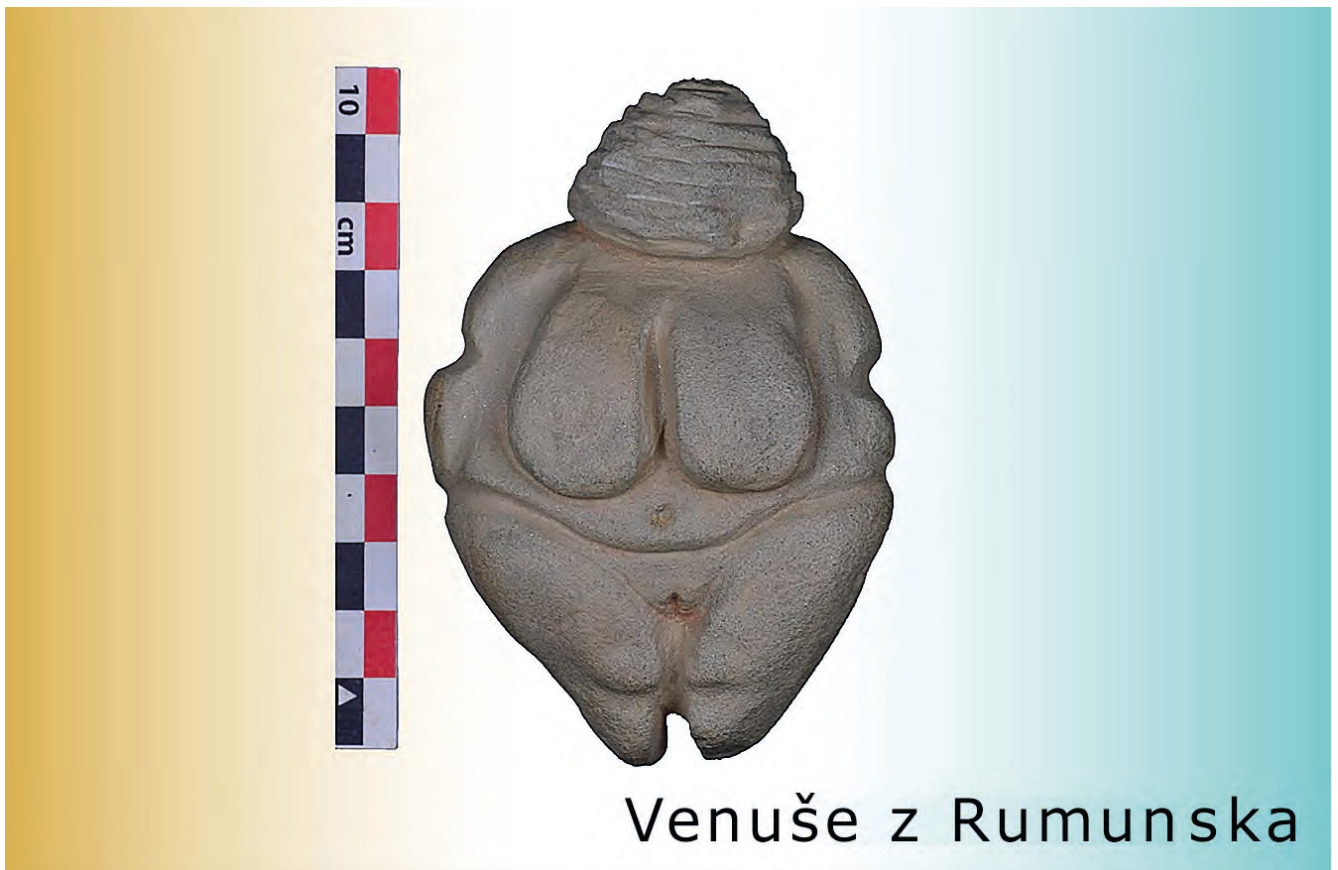
Carringtonská událost z roku 1859 byla také způsobena explozí X-45. Jelikož naše společnost ještě nebyla závislá na elektronice, důsledky byly omezené.

Mauriello spekuluje, že pokud jsou nejnovější informace o existenci jakéhosi galaktického „Birkeland Stream“ správné, pak tato kosmická „vlna“, která dosáhla Proxima Centauri v roce 2019, již míří k Zemi téměř rychlostí světla. To znamená, že tato vlna by mohla v létě 2023 dosáhnout Slunce a způsobit podobně velkou explozi. Nemusí ani mířit přímo na naši planetu, aby prostřednictvím „haló“ efektu způsobilo bezprecedentní zkázu a „bombardovalo“ náš svět do doby kamenné.

Nedávná superexploze v Barnardově hvězdě vzdálené 5978 světelných let silně naznačuje, že se jedná o více než teoretickou možnost. Hvězda vzplanula v očekávaných intervalech. Kvůli zmenšující se magnetosféře stačí průměrný X-fler k vyhlazení 90 % naší civilizace, která se stala silně závislou na elektronice a elektřině. Nadcházející galaktická „vlna“ může také vyvolat silný tlak na rychlý posun pólů.

„Musíme být připraveni na srpen 2023,“ řekl Mauriello.

17 200 let stará soška objevená v Rumunsku: „Venuše z Piatra Neamț“

Venuše z Rumunska

Epochální objev, který učinil rumunský středoškolač. V roce 2019 byla objevena záhadná soška stará více než 17 200 let. Je jediným nalezeným a nedotčeným artefaktem na celém světě za posledních 100 let. Kromě toho je to nejvýznamnější paleolitická socha v Rumunsku a v jihovýchodní Evropě.

Poradím vám, kde ji můžete vidět, ale také kde najdete její „sestřičky“. Protože v Evropě bylo postupem času objeveno mnoho takových soch. Obecně se jim říká „Venuše“. Ke jménu je navíc přidáno město, ze kterého pocházejí. Soška rumunské Venuše byla objevena na místě „Piatra Neamț“. Její nejznámější „sestra“ je Rakušanka – „Venuše z Willendorfu“, další je slavná česká „Věstonická venuše“ a další je Maltská Venuše. „Venuše z Piatra Neamț“, vyrobená z vápence, měří pouhých 10 cm.

Nemá fyziognomii, ale jakýsi „účes“ přes obličej. Jeho tváři se často říká „cizí tvář“ a na obrázku můžete vidět proč. Ale ostatní „venuše“ vypadají stejně, s kloboukem nebo „helmou“ se vzorem na obličejí. Socha byla objevena v Piatra Neamț 21. června 2019. Výzkumníci Marin Cărciumaru, Elena Cristina Nittu a jejich tým pracovali v oblasti poblíž města Piatra Neamț. To bylo těžce postiženo povodněmi. Při povodni si archeologové mysleli, že by to mohlo být užitečné pro jejich práci – přivaly

vody mohou něco zajímavého odkrýt. První, kdo si sošky v blátě všiml a položil na ni ruku, byl 19letý student Andrei Șmeu. Chlapec, student na „Petru Rareș“ National College v Piatra Neamț, ve svém volném čase pomáhal archeologům. „Našel jsem sochu! Vypadá to jako venuše z Willendorfu! Má účes,“ zvolal Andrei. „Venuše má určitou symbolickou hodnotu, tvary, které jsou ztvárněny v této opulentní podobě, tedy ta vysoce vyvinutá řadra, hýždě a hlavně to, že na hlavě nejsou

Venuše z Willendorfu

Žádné detaily, jen anatomické části těla, které jsou související s plodností. Domníváme se, že byly symbolem plodnosti, ochranné matky příslušného klanu.“

Stáří sochy z Rumunška je 17.200 let

Stáří sochy analyzovaly v jedné z nejlepších laboratoří na světě, v Beta Analytica, v USA, je asi 17 200 let. Stejněho stáří bylo doloženo v laboratoři v Magurele. Soška byla datována uhlíkem c^{14} .

Soška, která je součástí Rumunského pokladu, je nyní k vidění v Muzeu lidské evoluce a technologie v paleolitu v Târgoviște. Může to být také nějaký druh starověké náboženské sochy, která mohla být uctívána z různých důvodů.

Venuše z Willendorfu

Nejznámější „sestru“ „Venuše z Piatra Neamț“ najdete ve Vídni. Socha, přezdívaná „Venuše z Willendorfu“, podle místa, kde byla nalezena, je vyrobena z oolitického vápence. Je zbarvený červeným okrem a měří 11 cm na výšku. Odborníci zjistili,

že je stará 26.000 let. Byla objevena v roce 1908 během vykopávek, které vedli archeologové Josef Szombathy, Hugo Obermaier a Josef Bayer na paleolitickém nalezišti poblíž města Willendorf v Rakousku. Vápenec, ze kterého byla vytesána, se v okolí nenachází. Odtud a závěr, že soška byla přivezena odjinud. V současnosti se nachází v Naturhistorisches Museum ve Vídni.

Věstonická Venuše

Věstonická Venuše je keramická soška nahé ženy vyrobená z pálené hlíny pocházející z mladého paleolitu a datovaná do období 29.000–25.000 let př. n. l. Tato figurka (spolu s několika dalšími z okolních lokalit) je nejstarší známá keramická soška na světě. Je 11,5 cm vysoká a v bocích 4,3 cm široká. Použitý materiál je pravděpodobně směsí hlíny a vápence.

Maltská Venuše

Bezhlavá stojící soška stojící ženy byla vyrobena z jemné, tvrdé pálené hlíny a měla červeno-okrové zbarvení. Hlava chybí, v určité fázi byla odlomená, zatímco levá ruka je složena přes břicho pod přívěsky a pravá paže spočívá na stehně. Nohy jsou u sebe, chodidla odlomená, modelování je mimořádně dobře zachovalé, zejména zadní strana. Byla nalezena v megalitické stavbě (chrámu) Hagar Qin. Podle odborného datování vznikla před 4.100 až 2.500 lety př. n. l..

Tlusté a krásné

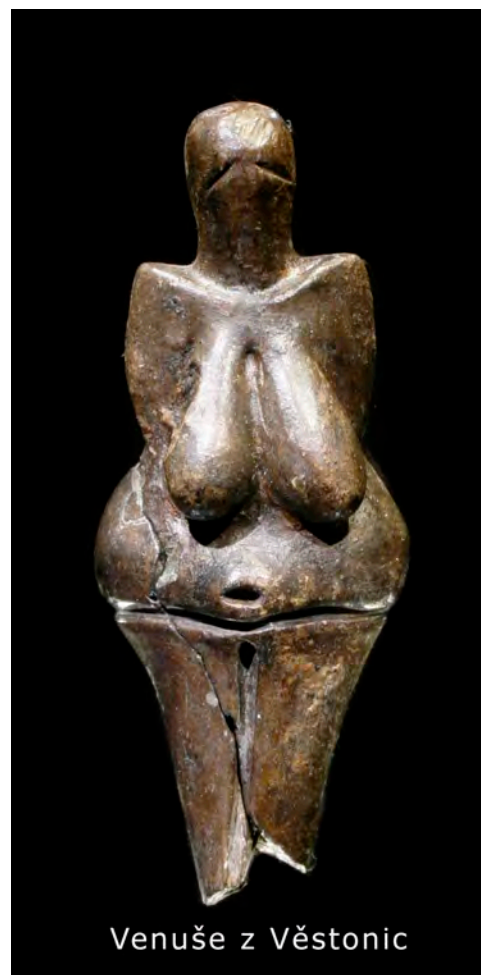
Vědci říkají, že v paleolitu / době kamenné začali umělci vytvářet sochy žen, většinou obézních. Přes 100 z nich objevili archeologové od Sibíře po Španělsko. Ještě něco, co je třeba mít na paměti: většina lidských postav vyrobených mezi 30 000 a 5 000 před naším letopočtem jsou ženy. Přesněji 90 %. Historici tvdí, že tyto sochy reprezentují dobu, kdy byly vyrobeny, ve které byla lidská společnost matriarchální. To znamená, že ženy hrály v komunitách nejdůležitější roli. Překypělé tvary vyjadřovaly

myšlenku mateřství. V té době se potomci usadili na mateřské linii, nejdůležitější byla matka. Navíc tuk, na rozdíl od toho, co považujeme dnes, byly formou krásy ve většině kultur světa. I u nás se stále používá výraz „tlustý a krásný“.

Dalším rysem všech soch „Venuše“ je nepřítomnost obličeje, v tomto ohledu odborníci nedokázali vysvětlit.

Pochybné datování

Ve starších číslech časopisu WM magazín jsem zveřejnil počet článků a pochybném datování naší historie a podivných objevů. V tomto případě, sošky Venuší, je

Venuše z Věstonic

podivné, že jsou suverénně a neomylně datovány do období mezi 30.000 a 5.000 let před naším letopočtem. Taková chaotická tvrzení najdete ve všech učebnicích a průvodcích. Samozřejmě, že to nemůže být pravda ani náhodou. Chce mi snad vystudovaný historik tvrdit, že ta první soška Venuše

Venuše z Malty

stará 30.000 let byla naprosto stejně vyrobena před 5.000 lety? To snad nemyslíte vážně. Mezi tím se stavěly pyramidy v Gíze, dokonalá, dnes zaniklá města po celém světě, a přesto nám budou tvrdit, že po celých 30.000 let sošky vyráběli přihlouplí lovci a sběrači?

- Věstonická Venuše: 29.000–25.000 let
- Venuše z Willendorfu: 26.000 let
- Venuše z Piatra Neamț: 17.200 let
- Maltská Venuše: 4.100 až 2.500 let

Nová teorie a změně pevnin před 5.000 lety

Podle ruských geologů došlo

poměrně nedávno, k dramatické změně povrchu pevnin. K této rychlé události došlo v období asi 3.000 př. n. l., a oficiální věda si s tím dodnes neví rady. Původně byla zem více plochá, omývaná čerstvou vodou, bylo méně hor a kopců. Pak se něco stalo, mnohá území a ostrovy se propadly do moří, jiná vznikala. Například Alpy byly vyzdviženy do dnešní výšky během sto let (dodnes se zdvihají každý rok o nějaký centimetr), stejně tak Andy. A lidé byli při tom, viděli to a museli se nějak přizpůsobit. Ti, co přežili tuto poslední katastrofu přinesli s sebou své znalosti a zkušenosti. Proto hledali nová území vhodná k přežití (např. nížiny v Karpatském oblouku apod.) V tu

dobu se objevilo první písmo, znalosti vesmíru, a budovala se velká města s dokonalou architekturou a inženýrstvím. Tato dávná města zanikla, protože zkušenosti jsou generačně nepřenositelné. Z potomků posledních zachráněných se stali lovci a sběrači.

Domnívám se, že sošky Venuší pocházejí z jedné doby, z období před pár tisíci lety. Důkazem jsou nálezy ženských kyprých postav – bohyň – na Maltě, které se správně datují do období před 5.000 až 2.500 let. Venuše nalezená v bahně rumunské řeky, nebo z Věstonic, mají stejný původ a datování.

Posledních 5.000 let:

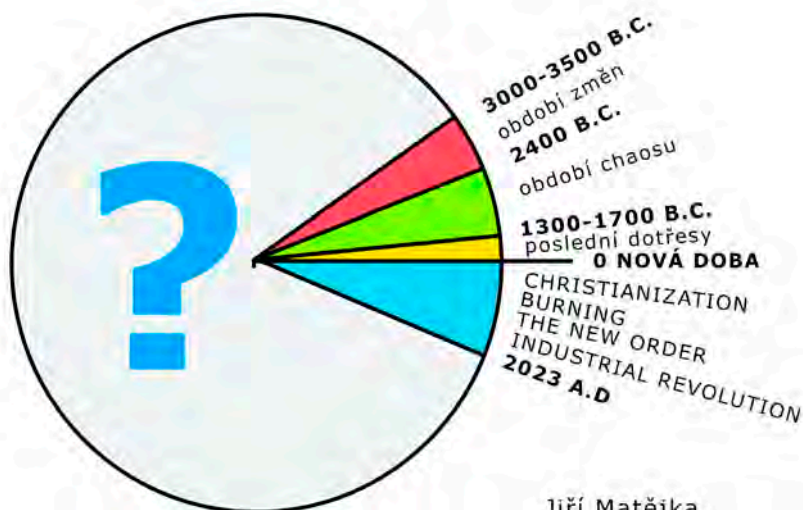
- 3.000 – 3.500 let – poslední změny povrchu Země
- 3.500 – 1.300 – období chaosu
- 1.300-1.700 – poslední zemětřesení a dotřesy
- 0 – nová doba, naše epocha
- kristianizace
- represe, upalování a nový řád
- industriální revoluce

Víc důkazů o poslední změně pevnin najdete v mé knize: Naše fantastická minulost → <http://wmmagazin.cz/eshop/knihy/61-nase-fantasticka-minulost.html>

Jiří Matějka

POSLEDNÍ ZMĚNA PEVNIN NA ZEMI

Jiří Matějka
www.wmmagazin.cz

Ztracené město Vrbenac

Jiří Matějka

Staré město vysoko na útesu nedaleko Zagrade je jedním z nejtajemnějších míst v Bosně. Dodnes jsou vidět staré schody, terasy a sklepení. Do podzemního města vyzdobeného zlatem existoval vstup z nedaleké vesnice. Dodnes je místo odborně neprozkoumané.

Expedice časopisu WM magazín a Nový cestovatel z.s.

Projíždíme hlubokým kaňonem. Cesta je neudržovaná, mosty přes řeku jsou poskládané z volně položených klád. Ve skále vysekané tunely jsou tak nízké, že jimi stěží projede nákladní auto. Na strmých svazích vidíme malé vesnice. Oblo-

ha je blankytně modrá, slunce pálí, je horko. Klimatizace v autě jede naplno, osvěžení hledáme v chladné horské říčce Jasenica.

Zagrade se nachází v centrální Bosně, daleko od moderní civilizace. Elektrifikace vesnic zde probíhala teprve před dvaceti lety. Místní obyvatelé zde žijí a pracují tradičním způsobem. Malá políčka

s ovocem a zeleninou, pastviny pro krávy a ovce jsou vidět kolem každé usedlosti.

Klikatou cestou vyjíždíme do vesnice **Skomorje**. Motor expediční čtyřkolky řve na plné obrátky. Jsou místa, která jen stěží projedete napoprvé. Oblaka prachu a hluk motoru přilákal místní ženy, které přehazovaly seno ve stodole. Ptali jsme se

jich na cestu k bájnému městu. Bud' nic nevěděli, nebo nechtěli prozradit víc. Ženy byly vstřícné, milé a stále se usmívaly. Ve vesnici jsme nepotkali žádného muže, asi odjíždí jinam za prací, nebo nepracují.

Cestou zpět do údolního kaňonu přemýšlím, jak mohl vzniknout název horské vesničky. Skomorje znamená v překladu „blízko moře“. K moři je to vzdušnou čarou 130 kilometrů! Skomorje, vesnice „blízko moře“, vzdálená víc jak sto kilometrů od Jadranu, leží v dnešní nadmořské výšce 690 metrů.

Cesta kaňonem Jasenice

Za osadou **Mehuriči** vjíždíme do soutěsky. Skalní stěny na obou stranách se přibližují až na pár metrů. Cesta pokračuje tmavým tunelem, vyhýbáme se kamenům, které zřejmě občas padají ze stropu. Chvilí přemýšlím, jestli mám tunel

projet rychle, nebo pomalu. Podvědomě přidávám plyn. Stísněný pocit mizí každým metrem, který zbývá do jeho konce.

Prašná cesta vede kolem horské říčky Jasenica. Přejet na druhý břeh je velké dobrodružství. Mosty jsou poskládané z volně položených klád, sem tam přitlučených hřebíkem. Některé trámy jsou vyhnílé, otvor je v lepším případě zakryt deskami. Bezpečný přejezd vyžaduje pevné nervy a spolehlivého navigátora, který vám ukazuje jak točit volantem. Při dalším přejezdu mostu jsem odevzdaně stiskl volant, zavřel oči a sešlápl plyn.

Cesta kaňonem končí po třiceti kilometrech na úpatí pohoří Vlašič. Od soutěsky v Mehuriči k náhorním planinám je výškové převýšení 600 metrů.

Zlatonosná řeka

Je horko, vzduch rozpálený skalními stěnami se téměř nepohybuje. Osvěžení jsme našli v chladné vodě Jasenice. Za soutěskou se řeka doširoka rozlévá, tok je rozdělen nánosy písku a štěrku z hor. Chodíme po naplaveninách, přeskakujeme proudící vodu, nakonec skáčíme do chladné vody. Až později jsem si uvědomil divný pocit, který jsem měl při koupání. Štěrkové naplaveniny se pohybovaly, málo, téměř nepostřehnutelně, ale stále. Když jsem vylézal v čele nánosů z hluboké vody, masa písku a kamení se posunovala a táhla nohy dolů. Odhadem se dalo do pohybu téměř 720 tun naplaveného materiálu.

Naplaveniny za soutěskou jsou složeny z hornin, které dravá říčka Jasenica sesbírala z pohoří Vlašiče. Najdete zde různé druhy a barvy kamenů. Štěrk a písek má tisíce

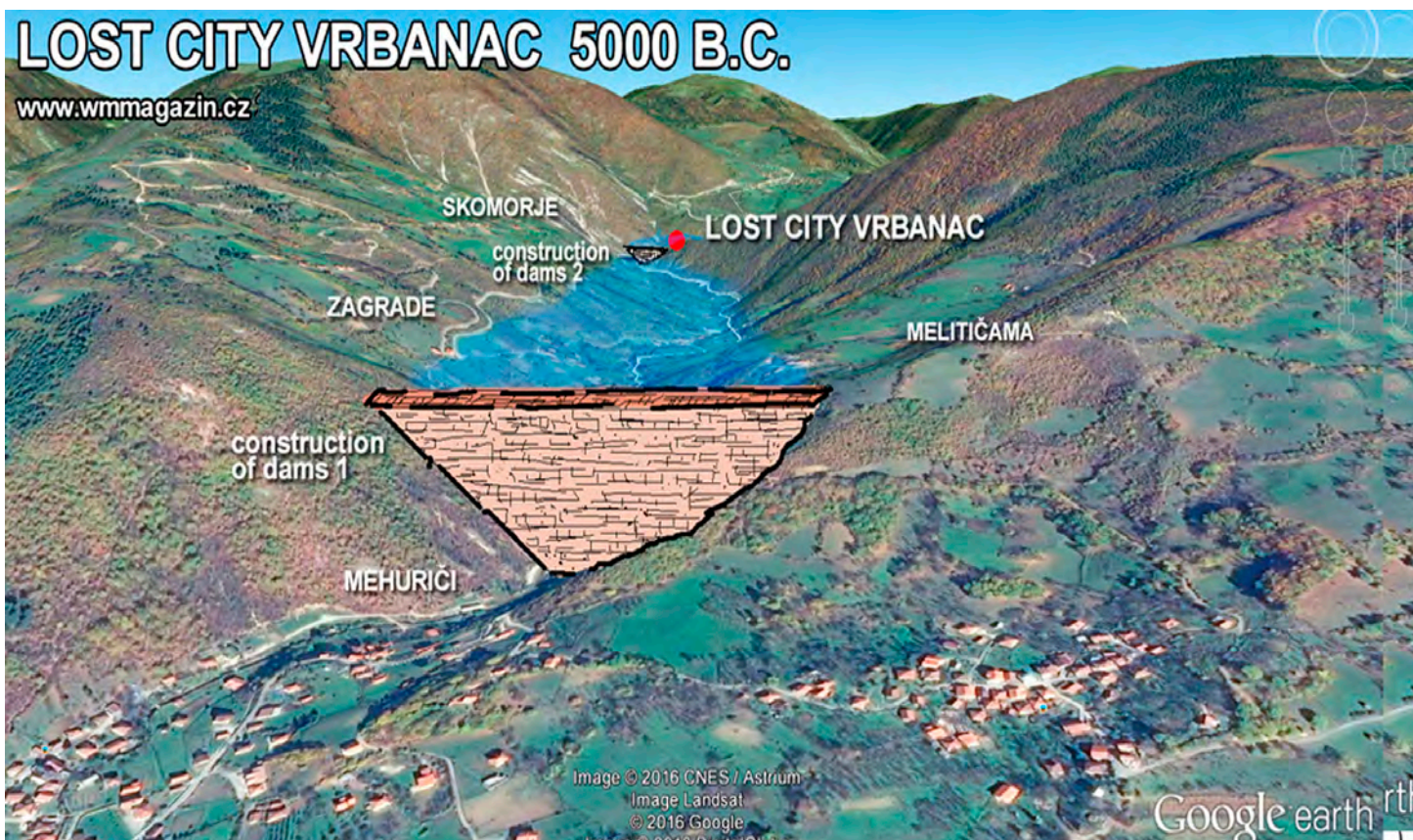

odstínů, zaujala mě blyskavá zrnka. Podle dopadu světla měnily barvu ze zlaté do stříbrné. Nejvíc jich bylo vidět v obloučích vodního toku, kde proudící voda nanosila jemný zlatavý písek.

Řeka Jasenica má mnoho přítoků z horského masívu. Archeologové objevili vysoko v horách desítky prehistorických osad, základy velkých sídlišť a stovky kmenných stél s rytinami kotev. Horský masív Vlašič je bohatý na vzácné kovy, jako je zlato

a stříbro. Vedle pravěkých sídlišť byly objeveny staré doly, kde se těžilo zlato a stříbro.

Všechny potoky a říčky, které pramení ve Vlašických horách, jsou zlatonosné. Lašva karaulska, Ugar,

Bila, Jasenica, Vrbanja a další. U těchto řek před tisíci lety existovaly štoly, kde se těžily vzácné kovy. **Až dnes si uvědomuji, že jsem s největší pravděpodobností kráčet po zlatonosném písku.** Přátelé z Bosny mi později potvrdili, že jsem byl na místech kde se rýžují zlaté nugety...

V knize Dr. Fridricha Katzera, "Geologischer Fuehrer durch Bosnien und Herzegowina" z roku 1903 je uvedeno, že obsah zlata v dané lokalitě na jednu tunu naplavenin činí 1,183 gramů. Procházel jsem se po naplaveninách s hmotností 720 tun. Zpracováním těchto naplavenin u soutěsky je možné získat přibližně 859 gramů zlata! Koupali jsme se v místech, kde bylo téměř kilo zlata?

Hledání ztraceného města

Ve starých spisech je vzpomínáno město, které se jmenuje Zagrade. V překladu může znamenat „za hradem“, nebo „předhradí“.

Z údolí řeky Jasenica vyjíždíme klikatou cestou do strmého kopce. Nemáme žádný plán ani cíl. Naše expediční auto s pohonem na čtyři

kola a diferenciálem má problém některé úseky zdolat. Ve strmých zákrutách stojí v cestě krávy. Se staženými okýnky pomalu projíždíme kolem nich. Pamatuji si jen velké oči a výhružné rohy.

Cesta končí u posledního domu. Velký statek s ustájením zvířat a políčky kolem. V dálce se pohybují ženy sekající dřevo na špalky. Je jich několik, kolem hromady polínek poskakují děti. Sedím na betonových schodech u posledního domu. Druhá skupina se vydala zjistit nové informace od místních. Kolem procházejí zase ta zvířata s velkýma očima a rohy.

Víc jak 80 % obyvatel Bosny jsou bosenští muslimové. Po historickém vpádu Turků přijali původní obyvatelé Bosny muslimský pohled na svět. Dnešní Bosna je muslimskou zemí bez předsudků, lidé jsou vstřícní a příjemní.

U hromady nasekaného dříví hovoříme s ženami. Kolem vesele poskakují dívky, nevidíme žádného muže. Z velkého domu s moderní fasádou vyjde muž. Pohostil nás skvělým kafem a rakijí. Pracoval 40 let ve

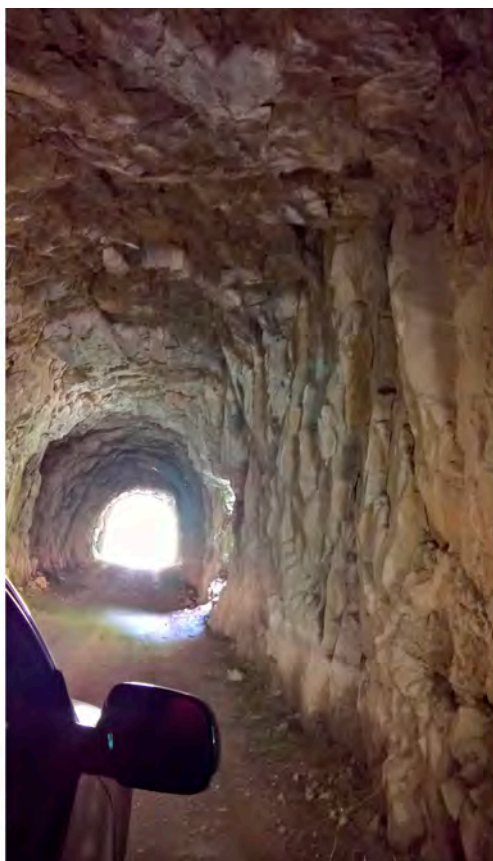
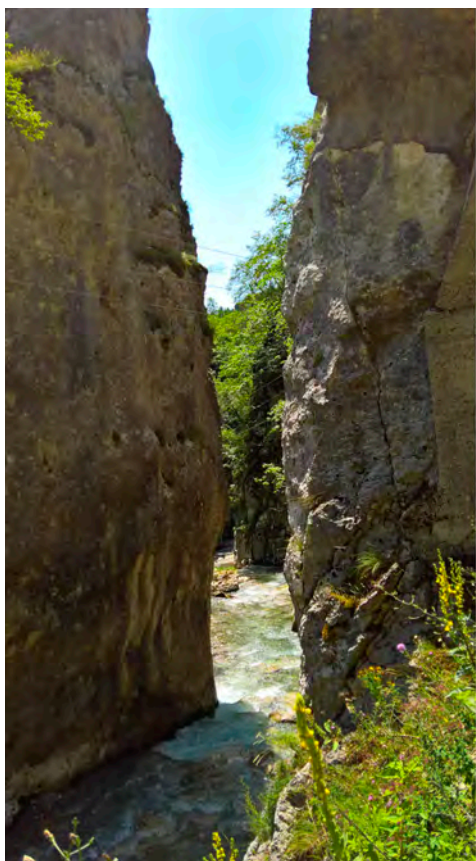
Švýcarsku. Za vydělané peníze si postavil dům v Zagrade, kde se narodil.

První informace o ztraceném městu

Vrbenac je jedním z nejtajemnějších míst v Bosně. Legendy popisují, že obyvatelé Vrbenacu byli velkého vzrůstu – obři. Ztracené město zůstává dodnes tajemné a odborně neprozkoumané.

V nedaleké obci Melitičama se traduje příběh, kdy mniši z Travniku ještě před druhou světovou válkou znali vchod do města. Chodba vedla do podzemí s uloženým zlatem. Vstup se nepodařilo dodnes najít. Údajně existovala kožená mapa s vyznačenými místy vstupů a zlatých pokladů.

Traduje se svědectví pastýře, který náhodou objevil vstup do podzemního města. Viděl údajně spousty zlata, dokonce se mu podařilo něco přinést. Ale zemřel dřív, než mohl někomu popsat cestu do podzemí. Tajemné město Vrbenac prosperovalo před asi 5.000 lety. Velký počet řeckých hřbitovů v okolí doka-

zuje pozdější obchodní význam místa. Vrbenac je vzpomínán prvními Římany. Po příchodu křesťanů bylo město opuštěno a zničeno.

Průzkum ztraceného města

Základna ztraceného města se nachází u soutěsky, v nadmořské výšce 690 m. Kolmá skalní stěna je vysoká přibližně 115 metrů od úpatí. Na vrcholu tajemné stavby je kamenná čtvercová plošina (14 x 14 m.) ohraničená hradbami. Skalní hradby vysoké 10 metrů jsou uměle opracované. V rozích jsou vidět vysekané prohlubně, snad vstupy do podzemí, které jsou dnes zavaleny sutí. Ještě před válkou v osmdesátých letech zde byl velký trůn vytesaný z jednoho kusu kamene a několik stolic. Vše bylo zničeno a svrženo do řeky.

Zdá se, že kolmé vystavěné dvojité hradby vedou až na vrcholy hory. Také na protějším svahu kaňonu jsou vidět linie a pozůstatky hradební zdi.

K náhorní plošině vede do kamene vytesané schodiště. Kdysi bylo hladce opracované s pravoúhlými stupni, dnes podléhá erozi a sesuvům štěrků. Výška schodišťových stupňů je nezvykle vysoká. Člověk dnešního vzrůstu musí při výstupu vynaložit velkou námahu. Za vrcholovou plošinou se schodiště mění v pěšinu, která vede směrem k osadě Melitičama.

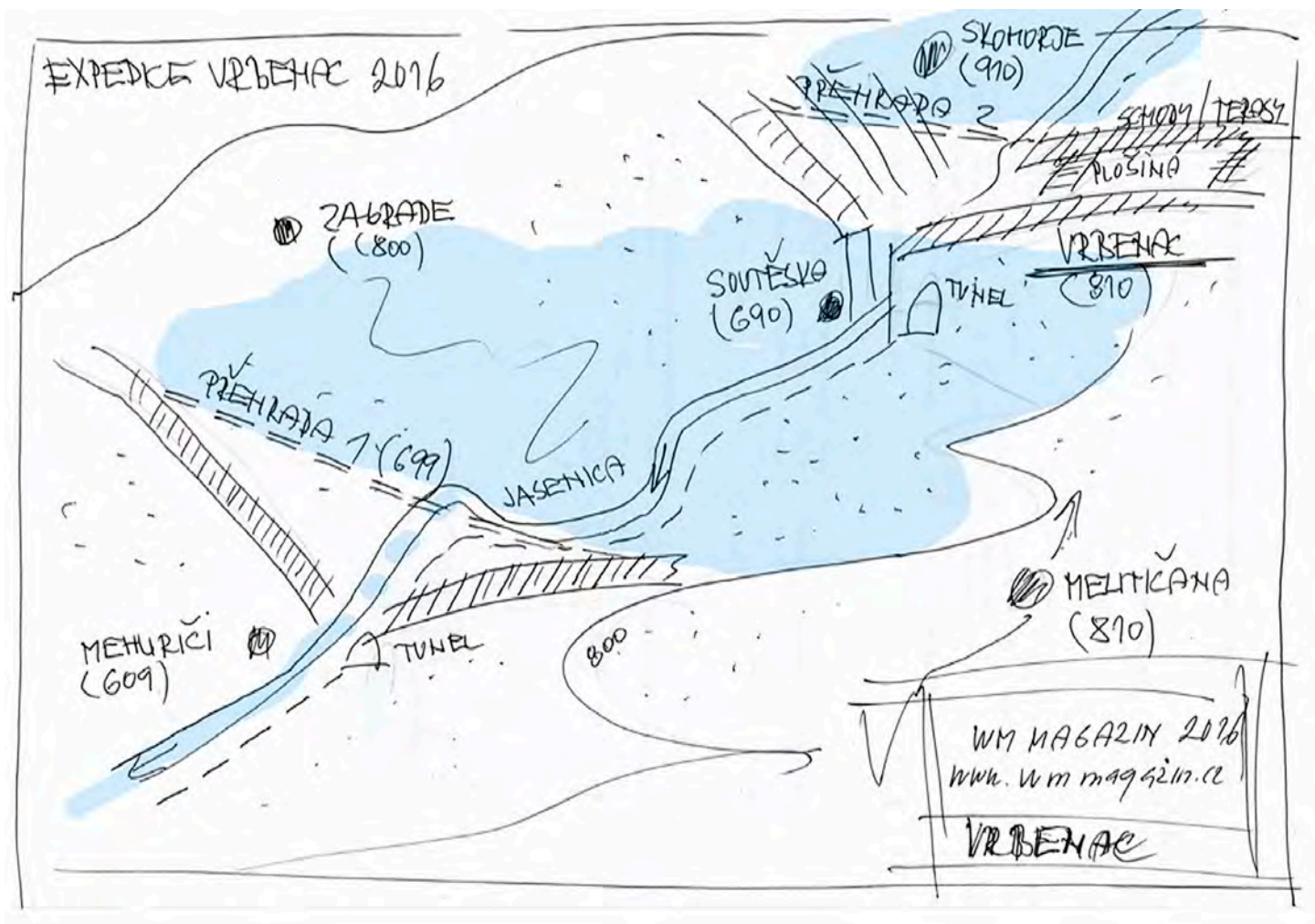
Kamenné schodiště je nezvykle položené. Schody začínají na hraně stěny ve výšce cca 100 metrů od základny města. V dolní části schodiště jsou skalní terasy zavezené zeminou. Možná kdysi sloužily pro pěstování plodin, nebo jako okrasný park. Na terasách dnes roste pouze

náletový porost. Růstu velkých stromů brání kamenné dláždění teras. Našly se obdélníkové kameny, které mohly tvořit klenuté brány vstupu do města ze spodní části. To je zajímavá informace, kterou si ještě jednou připomeneme.

Kamenné schodiště končí na hraně útesu ve výšce 100 metrů. Na opačném konci schodiště jsou brány, terasy a vrcholová plošina s kamenným trůnem ve výšce 115 metrů. **Proč začíná schodiště vysoko na útesu?**

Tajemný Vrbenac je prehistorické vodní dílo

Při vjezdu do **Mehuriči** jsme projížděli prvním tunelem vysekaným v dvojité kamenné hradbě. Údolí kdysi pravděpodobně přetínala hráz – kamenná stěna. Na protější straně jsou vidět její základy. Kamenná hráz vysoká víc jak 90 metrů pře-

hradila řeku Jasenica. U tunelu jsou patrné uměle opracované kamenné bloky.

Úpatí ztraceného města Vrbenac je v nadmořské výšce 690 metrů, o osmdesát metrů výš než původní pravěká přehrada. Soutěska byla kdysi přehrazena další hrází. Za soutěskou byla vodní hladina o dalších 90–100 metrů výš. **Kamenné schodiště a terasy ztraceného města Vrbenac byly kdysi přístavem. Staré město Vrbenac nejsou jen schody a terasy. Staré město Vrbenac bylo kdysi velkým vodním dílem s přehradami.**

V pohoří Vlašič byly nalezeny staré zlatonosné doly. Všechny osady a doly leží vysoko v horách, nad hladinou hypotetické druhé přehrad. Přístup do ztraceného města po souši byl možný ve směru osady Melitičana. Plošina s kamenným trůnem, schody a terasy sloužily jako vstupní koridor do podzemního města ukrytého hluboko ve skalním masivu. V podzemí je ukryto zlato,

které se zde po tisíciletí těžilo. Pravděpodobně při zemětřesení, nebo cíleně, byly přehrady strženy, město opuštěno a zničeno. Místo něj vzniklo dnešní nové město Travník.

Kdo vybudoval ztracené město Vrbenac?

Nejodvážnější historici tvrdí, že Vrbenac prosperoval před 5.000 lety. Toto období je spojováno se Slovy, později s Illyrskou kulturou. Město bylo zničeno s příchodem křesťanů. Dnes není zájem ztracené město archeologicky prozkoumat. Staré město Vrbenac nevybudovali Antici, Římané, křesťané ani muslimové. Tajemný Vrbovac nezapadá do oficiální historie.

V ztraceném městě se našly podivné artefakty ze zlata, stříbra a pozinkované tenké plechy s nápisy. Původní nápisy byly přepsány do arabštiny. Další nálezy tvoří tenké zlaté destičky (6x6=36 cm²). Na jiných jsou vyobrazeny postavy ve

třech směrech s celkovým počtem 111, nebo číselné symboly v součtu 666, což je počet duchů a démonů... Odvážní historici předpokládají, že Vrbenac byl místem neznámého náboženství. Tehdejší obyvatelé měli naprosto odlišné duchovní potřeby, než máme dnes.

Nedaleko města je 7 mohyl ve tvaru pyramid. Jsou vysoké 2 metry, se základnami 5 až 6 metrů. Místní lidé mohly nikdy neprozkoumali, obávají se prokletí.

Zlatonosný Vrbenac

Horský masív Vlašič je bohatý na vzácné kovy, jako je zlato a stříbro. Vedle pravěkých sídlišť byly objeveny staré doly, kde se těžilo zlato a stříbro. Všechny potoky a říčky, které pramení ve Vlašických horách, jsou zlatonosné. Lašva karaulska, Ugar, Bila, Jasenica, Vrbanja a další. U těchto řek před tisíci lety existovaly doly, kde se těžily vzácné kovy.

Průzkum ztraceného města Vrbenac bude pokračovat

První expedice časopisu WM magazín splnila očekávání. Zjistili jsme základní fakta o ztraceném městě, viděli horské vesnice a poznávali obyvatele. Druhá expedice bude mnohem náročnější, pokusíme se najít cestu do ztraceného města Vrbenac, která je dnes zarostlá a nepřístupná.

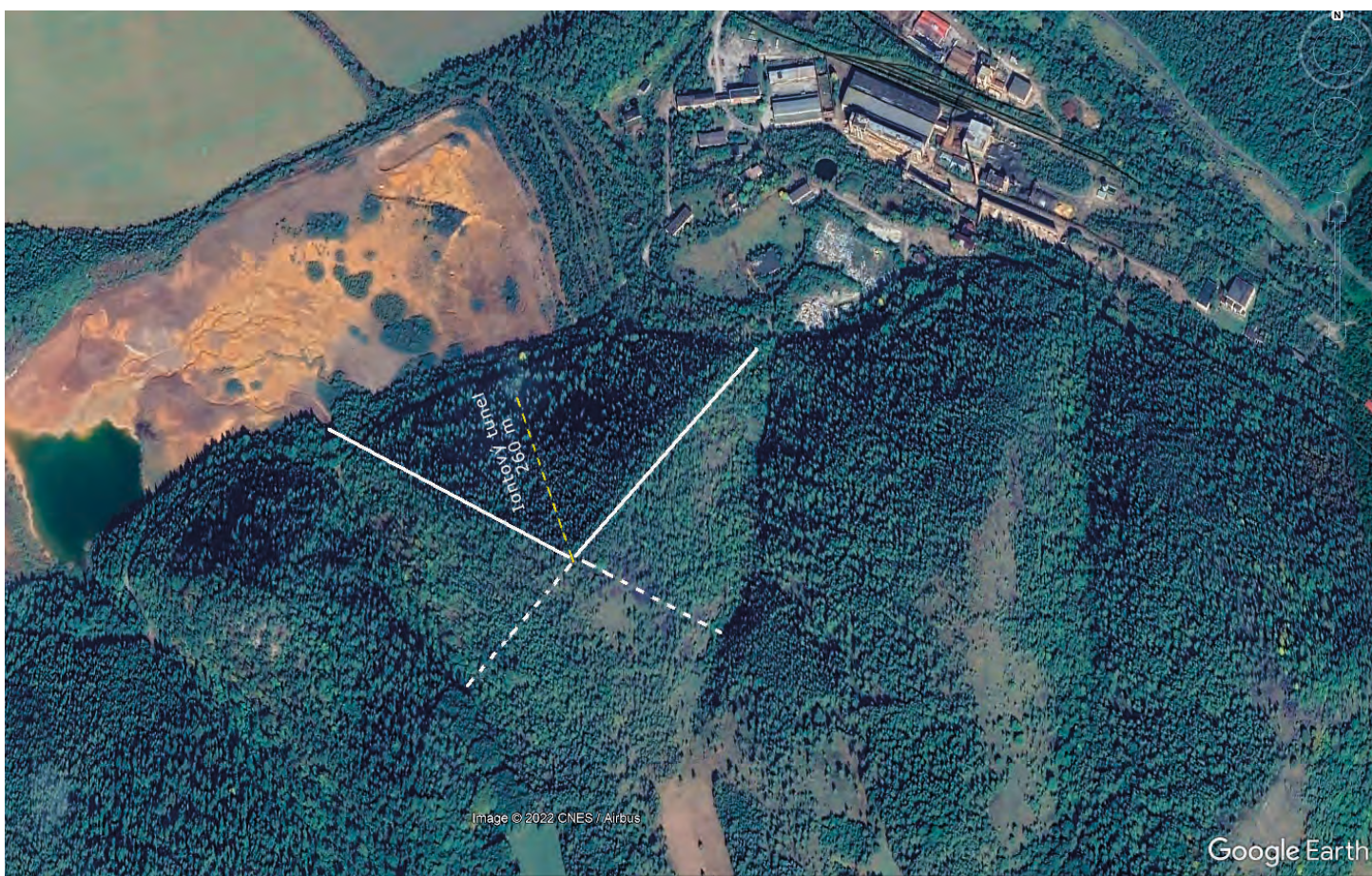
Jiří Matějka

Cesty a expedice s časopisem WM magazín pořádá Nový cestovatel, z.s. (www.novycestovatel.cz)

Dutina v Kótě zulu 664

V lokalitě Markušovce – Stožky se nachází dnes již nefunkční báňský závod. Kdysi se zde těžila a zpracovávala železná ruda. Výroba byla ukončena v roce 1992. Moderní štoly se razily v nadmořské výšce asi 230–240 m. Pod štolami je velké jezero, pod ním nekonečné zásoby kovové rudy. Voda a kov jsou důležitými prvky pro každou pyramidální stavbu. Před 42 lety byl na severní straně Koty zulu 664 vyražen průzkumný tunel do hloubky 260 metrů (1976). Vodorovně ražená chodba končí ve středu pyramidálního kopce Kóta zulu 664. Proč by tunel vyražen a z jakého důvodu byly práce ze dne na den zastaveny?

Ražení nového tunelu, nebo úprava starého vstupu?

Chodba byla vyražena před asi 40 lety jako průzkumná sonda. Podle pamětníků ražba skončila ze dne na den. Co mohlo být důvodem náhlého ukončení? Co se ve skutečnosti hledalo a nenašlo?

V báňském deníku je zapsáno, že se jednalo o průzkumnou sondu. V tu dobu bylo běžné, že se při ražení štol narazilo na drahé kameny, které pak byly prodávány zahraničním zájemcům. Je možné, že v lontovém tunelu hledali před víc jak 40 lety velký krystal? Na počátku našeho průzkumu to vypadalo jako dobrý důvod.

Nové informace od přímých účastníků to ale popisují jinak.

Tehdejší geologové zjistili, že v Kótě zulu 664 je velká dutina, do které se snažili prorazit. Pokud by ji našli, bylo v plánu v ní ukládat nebezpečné rtuťové odpady z úpravny rud. Naštěstí k tomu nedošlo! Tehdy lidé přemýšleli jinak. Pro nás je to důležitá informace – v pyramidál-

Vodorovná sonda

Svislá sonda

ním kopci Kóta zulu 664 se nachází velký prázdný prostor – dutina.

Zjistil jsem, že tunel do středu hory Kóta 664 nebyl vyražený jako nový. Existovala zde stará chodba, kterou bylo potřeba rozšířit pro instalaci zařízení. Někteří účastníci prací

mi to potvrdili, a navíc nesouhlasí objem haldy vyrubané horniny.

Voda jako důkaz

Konec tunelu končí ve středu pyramidálního kopce Kóta zulu 664, v hloubce 260 m. Dál údajně prů-

zkumná sonda nepokračovala. Do tunelu zkapává ze stropu voda po celý rok, nejvíce na konci chodby. Nikde však není vidět žádné louže, jakoby voda někde mizela. I když má tunel sklon pro odtok vody, nikdy z něho žádná voda nevytékala a nevytéká ani dnes. Kam voda mizí?

PŘEDPLATNÉ

PŘEDPLATNÉ V ČR

Digital ICT,
P.O. Box 72, 225 72 Praha 025
tel. +420 840 306 090
+420 234 092 851
e-mail: wmmagazin@predplatne.cz

PŘEDPLATNÉ NA SLOVENSKU

L.K. Permanent, spol. s r.o.,
Hattalova 12, 831 03 Bratislava
tel. +421 249 111 202
fax: +421 249 111 209
email: hruškova@lkpermanent.sk
<https://www.predplatne.sk/home/1277-wm-magazin>

PŘEDPLATNÉ V REDAKCI

Jiří Matějka-vydavatelství,
Čtvrtky 702, 768 21 Kvasice
tel. +420 777 770 609
e-mail: obchod@wmmagazin.cz
Nebo v našem e-shopu:
www.wmmagazin.cz/eshop

ELEKTRONICKÉ PŘEDPLATNÉ OBJEDNÁVEJTE ZDE

<http://wmmagazin.cz/predplatne/>

Podmínky předplatného měsíčníku WM MAGAZÍN

Roční předplatné zahrnuje dodání měsíčníku WM magazín Skryté skutečnosti v období 12 měsíců. Vydavatel může v určitých obdobích (vánoční svátky; prázdniny) některá čísla sloučit, nebo je vypustit. Pokud se rozhodnete změnit objednávku předplatného (např. adresu doručování při dlouhodobé změně pobytu nebo při přestěhování), můžete nám zatelefonovat (+420 777 770 609), mailovat (obchod@wmmagazin.cz), nebo napsat na adresu redakce.

Zvýhodněné předplatné poskytujeme po zaslání studentského průkazu. Elektronickou verzi WM magazínu si můžete objednat on-line na našich stránkách www.wmmagazin.cz. Starší čísla zasiláme do vyprodání zásob. Cena za starší číslo je 75 Kč/ks včetně poštovného. Pokud požadujete více kusů, napište nám do vydavatelství (jirimatejka@wmmagazin.cz).

Starší čísla budou zasilány do vyprodání zásob.

místo vsakování vody

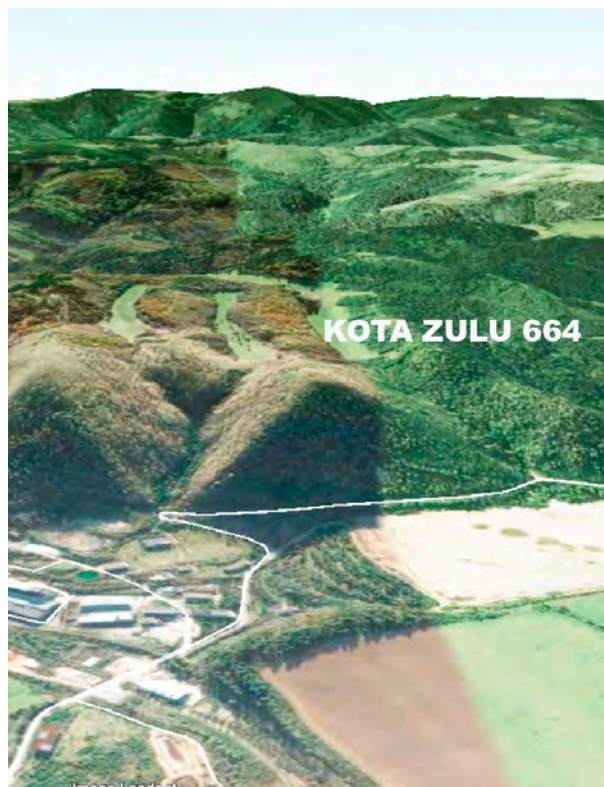

Iontový tunel, hl. 260 m

Všiml jsem si místa, pár metrů před koncem tunelu, kde voda mizí. V zimním období se zde vytvořila malá kaluž, když nestačila odtékat. Voda kape ze stropu celoročně, takže jde o poměrně velké množství. Voda mizí v tom jednom místě dolů pod tunel. Možná je to důkaz existence velké dutiny, kterou hledali. Na konci chodby byl vyvrtná sonda, jedna vodorovně dál do hory a druhá svisle dolů. Místo vsakování vody se nachází u kolmého vrtu.

Fenomén Kota zulu 664

Výzkumu lokality se věnuji od roku 2015, kdy proběhl první průzkum. Od té doby si Kota zulu 664 získala mnoho příznivců a pravidelných návštěvníků. Bohužel v roce 2019 byla oblast i Iontový tunel oficiálně z moci úřední zakázaný. Doufám, že jednoho dne bude tento zákaz zrušený. Vše o průzkumech najdete na mém webu www.kotazulu664.sk

WM MAGAZÍN

Měsíčník: číslo 254

Šéfredaktor vydání: Jiří Matějka,
Čtvrtky 702, 768 21 Kvasice
redakce@wmmagazin.cz

Vydavatel: Jiří Matějka, vydavatelství
P. O. Box 10A, 765 01 Otrokovice
tel: +420 777 770 609
obchod@wmmagazin.cz

Grafická úprava:
Vladimír Bilavčík, Adam Bilavčík

Tiskne: AKONTEXT, s.r.o.,
Zárbybnická 2048/7, Praha 4

WM magazín vychází ve 12 číslech za rok.

Další číslo vyjde: 15. 3. 2023

Jiří Matějka

AUTORSKÉ PRÁVO

Autorské právo (anglicky označováno jako copyright) je odvětví práva, které popisuje nároky tvůrců tzv. „autorských děl“, tzn. spisovatele, hudebníky, filmaře, programátory apod. na ochranu před nespravedlivým využíváním jejich tvorby. Prostřednictvím autorského práva poskytuje stát po jistou omezenou dobu autorům výlučnou možnost rozhodnout o některých aspektech využívání jejich děl. Autorské právo je součástí tzv. duševního vlastnictví.

Autorské právo je v Česku upraveno autorským zákonem (zákon č. 121/2000 Sb.), v mezinárodním právu je základem několik mezinárodních úmluv, hlavně tzv. Bernská úmluva z roku 1886 a Všeobecná úmluva o autorském právu uzavřená v Ženevě v roce 1952. Pro podporu úcty k duševnímu vlastnictví vznikla v roce 1967 Světová organizace duševního vlastnictví (World Intellectual Property Organization, WIPO).

Fakt, že dané dílo je chráněným autorským dílem, se často signalizuje symbolem © následovaným rokem a jménem autora. Tento symbol má však v Česku (i ve většině jiných zemí) pouze ryze informativní význam – dílo je plně chráněno i tehdy, není-li to na něm nijak uvedeno. Majetková práva poskytují autorovi výlučné právo na rozhodování o užívání jeho díla. Jiná osoba než autor smí dílo užít pouze na základě autorova oprávnění, případně ve výjimečných případech stanovených zákonem.

Do práva na užití díla patří:

- právo na rozmnožování díla,
- právo na rozšiřování díla či jeho rozmnoženiny,
- právo na pronájem díla či jeho rozmnoženiny,
- právo na půjčování díla či jeho rozmnoženiny,
- právo na vystavování díla či jeho rozmnoženiny,
- právo na sdělování díla veřejnosti (provozování živě či ze záznamu, přenos provozování díla, vysílání rozhlasem či televizí apod.); kromě těchto práv do majetkových autorských práv patří také
- právo na odměnu při opětném prodeji originálu díla uměleckého, právo na odměnu v souvislosti s rozmnožováním díla pro osobní potřebu

Autorské právo k dílu vzniká automaticky, okamžikem, kdy je dílo vyjádřeno v jakékoli objektivně vnímatelné podobě. Autorské právo není vázáno na konkrétní předmět, jímž je dílo vyjádřeno – jeho zničením autorská práva nezanikají, nabytím vlastnických práv k tomuto předmětu se nenabývají autorská práva k dílu, dokonce ani právo dílo užít.

Jak už bylo uvedeno, osobnostní autorská práva trvají po dobu života autora, majetková práva po dobu autorova života a 70 let po jeho smrti.

Autor může svá práva vynutit občanskoprávní žalobou, kterou se může domáhat určení svého autorství, zákazu ohrožení svých práv (zákazu neoprávněné výroby, obchodování, dovozu či vývozu, sdělování veřejnosti apod.), odstranění následků zásahu do práva i poskytnutí přiměřeného zadostiučinění (omluvou či v penězích); autor také může vyžadovat náhradu škody a vydání bezdůvodného obohacení. Ten, kdo porušuje autorské právo, se však také dopouští trestného činu podle § 152 trestního zákona („porušování autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi“), který může být v trestněprávním procesu potrestán peněžitým trestem, propadnutím věci, ale také odnětím svobody až na dvě léta (až pět let, pokud pachatel získal značný prospěch či dopustil-li se činu ve značném rozsahu).

Autorský zákon používá termínu užití díla, ze kterého ovšem výslovně vyjímá užití pro osobní potřebu. Jakékoli dílo kromě počítačového programu či elektronické databáze proto kdokoli smí pro svou osobní potřebu konzumovat, zhotovit záznam, rozmnoženinu či napodobeninu (netýká se rozmnoženiny či napodobeniny architektonického díla stavbou). Takto vzniklé rozmnoženiny nesmí být využity k jinému účelu (např. je nelze dále šířit).

UPOZORNĚNÍ!

Autorská práva pro měsíčník WM magazín vykonává vydavatel.

Jakékoli užití části nebo celku, zejména rozmnožování a šíření jakýmkoli způsobem včetně elektronického i v jiném než českém jazyce bez písemného svolení vydavatele je zakázáno.

Porušením autorského práva se vystavujete těmto sankcím:

- propadnutí zaplacené částky za předplatné časopisu WM magazín
- zrušení vašeho účtu na internetových stránkách časopisu WM magazín
- v případě majetkové újmy bude postupováno podle Autorského zákona (zákon č. 121/2000 Sb.)

Jiří Matějka - vydavatel

Čtvrtky 702, 769 21 Kvasice

Tel: 777 770 609; e-mail: jirimatejka@wmmagazin.cz

Měsíčník WM magazín vychází tiskem pouze pro předplatitele. Elektronickou verzi odebírají čtenáři z celého světa. Podpořte naši práci předplatným. Děkujeme. www.wmmagazin.cz

NÁSTUPNÍ MÍSTA
PRAHA-BRNO-BRATISLAVA
DOPRAVA
UBYTOVÁNÍ
POLOPENZE

POZNÁVACÍ CESTY A EXPEDICE V ROCE 2023

Plán poznávacích cest a setkání
v roce 2023.

16. - 20. 3. 2023

PYRAMIDY V BOSNĚ JARNÍ RÓVNODENNOST

NOVÝ CESTOVATEL

NÁSTUPNÍ MÍSTA
PRAHA-BRNO-BRATISLAVA
DOPRAVA BUSEM
PRŮVODCE
UBYTOVÁNÍ
POLOPENZE

13 - 17. 4. 2023

BOSNA: PYRAMIDY, KRYSTALY A OBELISK V BAKIČI

NOVÝ CESTOVATEL

NÁSTUPNÍ MÍSTA
PRAHA-BRNO-BRATISLAVA
DOPRAVA
UBYTOVÁNÍ
POLOPENZE

11. - 15. 5. 2023

ENERGIE PYRAMID V BOSNĚ

NOVÝ CESTOVATEL

NÁSTUPNÍ MÍSTA
PRAHA-BRNO-BRATISLAVA
DOPRAVA
UBYTOVÁNÍ
SNÍDANĚ

24. - 29. 5. 2023

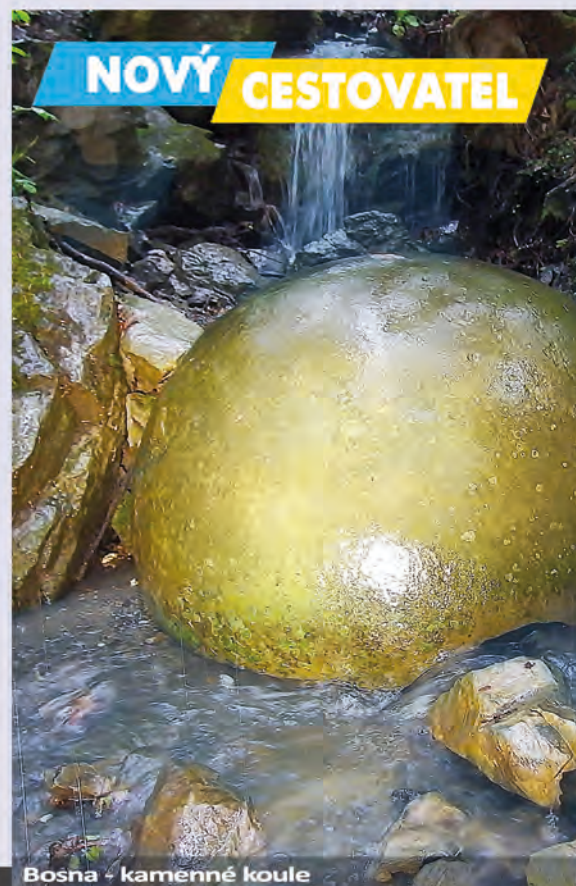
VELKÁ CESTA SRBSKEM BĚLEHRAD, DUNAJ, RTANJ

NOVÝ CESTOVATEL

Obelisk v Olovu

NOVÝ CESTOVATEL

Bosna - kamenné koule

Pipravuji nové poznávací cesty, průzkumy a setkání. Půjdeme po stopách Slovanů, obrů, pyramid a jiných záhad. Aktuální plán cest do Bosny, Chorvtska, Itálie, Srbska a na Maltu najdete zde: www.novycestovatel.cz/aktualni-cesty/ Těším se na vás. Jiří Matějka.